

DEVİRİMİNİ ADIM ADIM ÖREN BİR HALK



Onca kuşatmaya, vahşi saldırıya, “cezalandırma seferine” rağmen dimdik ayakta Cizre! Kendi kaderini kendi ellerine almaya karar vermiş, bedel ödemeyi göze almış, gerekli adımlarını atmış. Faşist devletin iradesini fiilen kırmış, ayağa kalkmış bir halk. Sandık, seçim, parlamento? Sandığa gidiyorlar, evet. Ama yüksek sesle ilan ediyorlar ki, “Seçimlerin sonucu her ne olursa olsun, bizi ilgilendiren yanı bu değil. Biz öz yönetimimizi oluşturmaya, sağlama-
tırmaya devam edeceğiz her ne pahasına olursa olsun.” İşte özgürlüğe yürüyen bir halkın tutumu! Bir halk, devrimini adım adım böyle örüyor.

(Devamı
10. Sayfada)

MÜÇADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

28 Ekim - 11 Kasım 2015/ S 295 / 1 TL

Yoğun gelişme ve çatışmalarla başlamadan yitip giden seçim atmosferi son bir hafta içinde olağanüstü gayretle yeniden alevlendi. Parlamento budalalık tarihin hiçbir döneminde görülmedik ölçülerde yoğunlaştı, yaygınlaştı. Tüm bir kapışma sandığa ve parlamento koridorlarına havale ediliyor. Sanki 7 Haziran hiç yaşanmamış; parlamentonun, 80 vekilin, hatta 2 bakanın hiçbir hükümünün olmadığı ispatlanmamış!

Patlayan bombalar, sürüp giden çatışmalar, açık katliam tehditleri, yoğun silahlanma, darbe tehdit ve hazırlıkları... Pazar gününe işte böyle gidiyoruz. Ufukta bu yaygın çatışma ve kutuplaşmanın, bu “kaosun” durulacağına dair bir emare yok. Tam tersine, tüm belirtiler, hayatın akışı çatışmaların daha da artacağı yönünde. Bu kan deryasından çıkışın yolu olarak parlamentoyu gösterenler kendi darkafalılıklarını cümle aleme sergilemekten başka bir iş yapmıyorlar. Parlamento, hukuk, yasa, anayasa... tüm bunlar somut güç ilişkilerinin yansımasından öte bir anlam ifade etmiyor.

Karşımızda dolu dizgin bir kapışmaya tüm güçleriyle hazırlanan bir düşman sınıf var. Bu hercümerç içinde bir “tek adam” ardında hizaya girip “saray darbesini” kotarmaya çalışan karşı-devrimci güruh var. Kanla, katliamla devrimi altetmeye kilitlenmiş bir girişim var. Tehlikeyi görün artık! İçinden geçmekte olduğumuz dönem adım adım yaklaşan he-

saplaşmanın hazırlık dönemi. Sandığa, oya, parlamenter avadanklıklara tahvil edilemeyecek kadar kritik bir dönem! Kaybedecek zaman yok! Hızla, tüm imkanlarla bu kapışmanın hazırlıklarının tamamlamak zorundayız. Yukarıda aktarılan Cizre deneyimi, bu hazırlıkların ne kadar önemli olduğunu fiilen gösteren örneklerden biri sadece. Şimdi bulunduğumuz

her alanda kendi koşullarımıza uygun yeni örnekler yaratmak için ileri atılma zamanı! Sandıkla, parlamentoyla oyalanmak, duraklamak baştan kaybetmek demek. Artık ara yol kalmadı. Ya kazanırız, ya kaybederiz.

Büyük kapışma için... yürüyelim!

KAYBEDECEK ZAMAN YOK!



EMEĞE EZGİ ALMANYA'DA

Program total Musik Bühne & Sprache News, Blog & Verein

Sa 05.12.2015 - 19:00 Uhr

Kassendöffnung: 18:30 Uhr

Ort: Saal

Genre: Weltmusik

Emeğe Ezgi
Weltmusik aus der Türkei

"Emeğe Ezgi" haben Wurzeln aus dem Jahr 1995 und vertreten einen revolutionären Geist. Einige ihrer Mitglieder wurden unter Druck gesetzt und zum Teil verhaftet. Über allen Druck und Strafen hinweg hat sich ihr Abenteuer aber bis heute fortgesetzt. Die Band ist nun im Istanbul Ayısıj Kültürzentrum zuhause und führt ihrer Musik, weiterhin den revolutionären Kampf hinzu.

Die Songs sind in arabischer, kurdischer, türkischer und aramischer Sprache und nehmen aktuelle Themen, wie zum Beispiel den GeziPark- und Kobane Widerstand auf. Ihr erstes Album wurde 2012 veröffentlicht und wurde dem Revolutionär Deniz Gezmiş gewidmet. Ihr bekanntestes Lied heißt folgerichtig "Adım Deniz devrimciyim", d.h. "Ich heiße Deniz und bin Revolutionär".

zum Video

Kultur im alten französischen Kino
Unter den Linden 23
72762 Reutlingen
facebook/franz.k
mobil.franz.k.net/home
Mail in fo@franz.k.net

Suche im Programm

Service
Tickets
Galerie
Anfahrt
Newsletts
Kontakt/Impressum

Info
Gastronomie/Neponuk
Kulturverein
Förderverein
Räume / Technik
Links

Emeğe Ezgi, emekçi halklarla buluşmaya devam ediyor. 5 Aralık 2015 Cumartesi günü Almanyada konser verecek olan Emeğe Ezgi Müzik Grubu, herkesi Reutlingen'de Franz.Ka Kültür Merkezi'ne emeğin ezgileriyle, devrimin ezgileriyle buluşmaya davet ediyor.

emeğe ezgi
KONZERT 19⁰⁰
05 DEZEMBER
SAMSTAG
Kulturzentrum franz.k Reutlingen
Unter den Linden 23, 72762 Reutlingen

>> Editör...

SEÇİMLERE DAİR BOŞ BEKLENTİLER

1 Kasım seçimlerine şunun şurasında bir hafta gibi çok kısa bir zaman kaldı. Zaman kısıldıkça, özellikle dinci faşist iktidarın yıkılması noktasında seçimlere yüklenen misyon, seçimlerden beklentiler amiyane tabirle “tavan” yaptı.

“Demokrasi, barış, kardeşlik, huzur, adalet” gibi emekçi sınıfların duygularını, özlemlerini okşayacak ne varsa bu seçimlere yüklenmiş durumda. Onun için durmadan sandık başına çağrılarını, oy'a sahip çıkma tavsiyeleri yapıp duruluyor.

3

Devrimci Kavganın Zaferi

C.Dağlı

2

Birileri “Hukuk” Mu Dedi?

Ali Varol Günel

4

Doğru Devrimci Politika

Özgür Güven

5

Suriye: Dünya Devrimi İle Karşı-Devrimin Çarpışma Alanı

Taylan Işık

9

DEVİRİMCİ KAUGANIN ZAFERİ

BAŞYAZI

C. Dağlı

Devlet tarafından gerçekleştirilen Ankara katliamı burjuvazinin ve siyasi iktidarın saldırılarının hangi boyutlara vardığını ortaya koydu. Bu saldırılar, yöneten güçlerin gerçekten yönetemediğini, gerçekten egemen olamadıklarını; güçlü değil, güçsüz olduklarını ve sistemin ne kadar derin bir kriz içinde olduğunu ortaya koydu. 10 Ekim'de milyonlarca işçinin, ezilen ve sömürülen kitlenin büyük bir öfkeyle ayaklanması ve günlerce sokaklardan çekilmemesi gücü elinde bulunduranların bu topraklarda bir daha egemen olamayacağını da gösterdi aynı zamanda.

Buradan daha ileriye, emeğin iktidarına varmak için yürünen yolu değerlendirmemiz, kitlelerin hareket tarzını, düşünce biçimini gözden geçirmemiz ve buradan teorik, pratik sonuçlar çıkarmamız gerekiyor. Kazanmak isteyen devrimci bir sınıf böyle yapar.

Devrimci kavgayı sonuna kadar götürmek isteyenler, zorunlu olarak burjuvaziyle uzlaşma alanında kalırlar. Öncesinde olduğu gibi, 10 Ekim sonrasında da Türkiye ve Kürdistan küçük burjuva siyasetlerinin durumu budur. Bu topraklarda sanki Ankara katliamı, Suruç katliamı, Amed katliamı vb hiç yaşanmamış gibi, burjuvaziyle, devletle uzlaşma alanı olan "barış"ta ısrar ettiler. Devlet, siyasi iktidar, "barış" istemine bombayla, kurşunla, tankla, toplu yanıt veriyor. Buna rağmen "barışta ısrar" burjuvaziyle ve onların devletiyle, siyasi iktidarla uzlaşmada ısrardır.

Öne çıkarılan "barış", ulusal barış, yani aynı devlet sınırları içinde yaşayan ulusların ve ulusal toplulukların vb. anlamını taşısa bile; böyle bir barış, ezilen ulusun kendi kaderini tayin hakkının, tam hak eşitliğinin, ayrılma hakkının vb. tanınmasıyla sağlanabilir. Bunu sağlayan devlet ancak demokratik bir devlet olabilir. Demokratik bir iktidar ise demokratik halk iktidardır, halk demokrasisi iktidardır. Halk demokrasisi iktidar, ulusların kendi kaderini tayin hakkını, tam hak eşitliğini tanıyarak demokrasiyi tam olarak gerçekleştirir.

Bunu dışında, burjuva iktidarla, faşist devletle ulusal barışın sağlanabileceğini söylemek halk kitlelerini yanılgıya sürüklemektir.

Kapitalist düzenin, egemen sınıfın derin ve yıkıcı bir kriz içinde olduğu bir sırada, proleter hareketin, devrimci güçlerin görevi, burjuvazinin krizini büyütme, doğmuş olan durumdan ve ortamdan yararlanıp burjuvaziyi devirecek bir politika izlemektir. 10 Ekim'de milyonlar büyük bir öfkeyle sokağa çıktıklarında bu olanak bir kere daha önümüze çıktı. Fakat durum ne olursa olsun, uzlaşma alanından çıkmak istemeyenlerin "inadına" uzlaşma politikası yüzünden uygun bir an daha değerlendirilemedi. Küçük burjuva siyasetler bir kere daha burjuvazi adına halk yığınlarının elini kolunu bağlama rolünü oynadı.

Ankara katliamı sırasında halk yığınlarının sınırsız bir öfkeyle söylediği "Katil Devlet Hesap Verecek" sloganı, ezilen ve sömürülenlerin karşı halinde oldukları burjuva faşist devlete karşı siyasi bilinçlerini ve tavırını ortaya koyuyor. Kitlelerin siyasal bilinci şimdiki devletin sadece belli kesimlerini göstererek devleti temize çıkarmaya çalışan oportünist ve reformist çevrelere göre anlamlı. Fakat bu slogan halen sisler içinde.

Halk yığınlarının katliamların hesabını gerçekten sorabilmesi için iktidara gelmek, yönetimi kendi eline alması gerekir. Bunun için de burjuva devleti yıkılmak ve burjuvaziyi bulunduğu yerden alaşağı etmek gerekiyor.

Emekçilerin bilincinde, bu konuda sisler dağıtılmalı ve net bir bakış kazandırılmalı. Açık ki yalnızca devrimci kavganın zaferi yapılanların hesabını soracaktır. Ancak devrimci kavgamızın zaferi, kendini, kelimenin dar anlamıyla hesap sormayla sınırlayamaz. Devrimci kavganın zaferi, yani emeğin devrimci iktidarı, devrimin kazanımlarını korumaya yönelik en etkin önlemler almak, devrimin temellerini güçlendirmek, toplumsal mülkiyet temelinde toplumu dönüştürmek vb. görevlerini yerine getirir. Devrim, görüldüğü gibi esaslı, önemli ve geniş kapsamlı yükümlülükler üstlenir.

Özetle, "Katil Devlet Hesap Verecek" sloganı geniş halk kitlelerinin bilinçlenmesinde önemli bir yer tutuyor. Fakat burada durmamak daha ileriye, proletaryanın ve tüm emekçilerin kurtuluşu bilincine varmak gerekiyor.

Küçük burjuva çizgide yürüyen siyasetler ve onların etkisinde kalan emekçi kitleler bunun ötesine, daha ileriye gidemiyor. Daha ileriye gitmelerinin önündeki engel yine kendileridir. Siyasi görüşleridir, taşıdıkları küçük burjuva ideolojisidir. Bu siyasi hareketler küçük mülk sahiplerinin toplumsal konumuna dayandıkça, kendilerini içinde buldukları durumdan kurtaramazlar. Daha ileriye, burjuvazinin egemenliğinin devrildiği noktaya kadar gitmek için küçük burjuvazinin toplumsal konumuna dayanmaktan uzaklaşıp proletaryanın sınıf konumuna dayanmaları gerekiyor.

10 Ekim'de geniş işçi ve emekçi yığınlarının büyük bir öfkeyle sokağa çıktığı bir sırada onları bir kere daha sahnede gördük: Kritik anlarda oynadıkları uzlaşmacılık rollerini bir kez daha oynamak için insanlar büyük bir cesaretle güç sahiplerinin üstüne üstüne yürüme kararlılığı gösterdikleri bir anda, evet böyle kritik bir anda, onlar bir kere daha sermayenin, devletin ve hükümetin yardımına koştu. Öfkeli yığınların daha ileriye gitmelerini engelleyerek egemen gücün nefes almasını sağladılar. Burjuvaziyi ve siyasi iktidarı kurtarma rollerini oynarken ne kadar da bayağı görünüyorlardı.

Burjuvazinin, işçi sınıfı içindeki ideolojisiyle etkisini ifade eden oportünist ve reformist hareketlerin oluşturduğu engel olmasaydı, emekçiler, burjuvazinin hakkından çoktan gelmişlerdi. İşsizliğin bu kadar ileri boyutlarda olduğu, emekçi yığınların bu denli yokluk ve yoksunluk içinde olduğu, bu denli şiddetli saldırıların ve kitle katliamlarının yapıldığı bir yerde egemen sömürücü güç bu kadar süre ayakta kalamazdı. Toplumun tepesindeki buldukları yerden çoktan tepe taklak olmuşlardı.

Bunu gerçekleştirecek bir devrimci kitle gücüne ve kitle hareketine sahibiz. Devrimin kitle gücünü bugüne kadar çeşitli yönleriyle gözler önüne serdik. Birçok çevre artık devrimin gücünü kabul ediyor. Ama sorun artık bir güç olduğumuzu kabul etmek değil, bu gücü burjuvazinin egemenliğini alaşağı etmek için yönlendirmek, yıllardır süren devrimci kavgayı zafere ulaştırmaktır. Gerçek devrimci bir önderlikle bu hedefi gerçek yapmak mümkün. Yeter ki bütün gücümüzü devrimci kavgayı zafere ulaştırmak için harekete geçirelim.

Tarihin En Büyük Göçünde Ve İsyanında Kadın



Almanya'dan Emekçi Kadınların (EKA) düzenlediği "Tarihin En Büyük Göçünde Kadın, Tarihin En Büyük İsyanında Kadın" başlıklı panel, Reutlingen kentinde emekçilerin ve kadınların katılımıyla gerçekleşti.

Açılış kısa bir sinevizyon gösterisinin ardından, Ankara'daki katliamda yitirdiğimiz canlar şahsında dünyada sosyalizm ve komünizm mücadelesinde ölümsüzlüğe uğurladığımız bütün savaşçılar için saygı duruşuyla başladı.

Açılış konuşmasında Almanya Emekçi Kadınlar adına Ayla Doğan, Türkiye'de son süreçte yaşananlara değinerek, bunun kitlesel ilk katliam olmadığı, işçi ve emekçi halkların özgürlük mücadelesinde bir çok kez katliamlara uğradığını ifade etti.

İki bölümden oluşan panelin ilk kısmında Almanya EKA'dan Jale Akyüz söz aldı. Suriye'deki savaşla birlikte çağımızın en kitlesel göçünün yaşandığı, bu

göçün bir çok insanlık dramını beraberinde getirdiğinin altını çizerek; göçün en çok göçe zorlanan toplumun kadın yarısını mağdur ettiğini ve onu baş edemeyeceği çeşitli sıkıntılarla karşı karşıya bıraktığını rakamlarla ortaya koydu. Kendisinin de sosyal pedagog olarak çalışırken, mülteci kadınların yaşadıkları zorluklara sık sık tanık olduğunu, bunların kadınları nasıl çaresiz bıraktığını çarpıcı örneklerle anlattı.

Türkiye'den EKA adına konuşan Serpil Kaplan ise, aslında kadının mağduriyeti ve ezilişinin özel mülkiyetin ve sınıflı toplumun ortaya çıkışıyla başladığını, ama bu tarihin aynı zamanda kadının toplumsal mücadeleye katılımının, kendi özgürlüğü için isyan edişinin de tarihi olduğunu belirtti.

İçinden geçilen süreçte, kapitalist sistemin ekonomik ve politik olarak çöküş aşamasında olduğunu dolayısıyla savaşların kaçınılmaz olduğunu, Türkiye'de yaşanan son gelişmelerin de bu çöküşün bir yansıması, sonucu olduğunu vurguladı. Ve bu sürecin aynı zamanda toplumsal

kalkışmaların, isyanların kitleleştiği bir süreç olduğunu, bu kalkışmalarda emekçi kadınların daha öne çıktığını ifade etti.

Ve toplumun daha ileriye gidebilmesi, insanca yaşayabilmesi için işçi ve emekçi kitesinin, kadın yarısının mücadeleye daha aktif katılımının gerekliliği üzerinde durdu.

Kısa bir aradan sonra geçilen soru cevap bölümünde ise, Türkiye'deki son gelişmeler ve emekçi kadın mücadelesi üzerine yapılan canlı sohbetlerin ardından panel sonlandırıldı.

Bizler Emekçi Kadınlar EKA olarak, bundan sonra da bulunduğumuz bölgede kadınlara yönelik çalışmalarımızı devam ettireceğiz.

Almanya EKA



"Türkiye Katliamlar Coğrafyası!"



Kadın Özgürlük Meclisi, Ankara'da katliamın yaşandığı Ankara Garı önünde patlamada yaşamını yitirenler için 24 Ekim günü bir anma eylemi düzenledi.

Katliamın üzerinden iki hafta geçmiş olmasına rağmen acıların hala taze olduğunu söyleyen Ankara Kadın Özgürlük Meclisi, yaşananın eşi benzeri görülmemiş bir katliam olduğunu ve devletin katliamcı geleneğinin bir kez daha ortaya konulduğuna şahit olduğunu belirtti.

7 Haziran'dan bu yana Erdoğan'ın ve AKP'nin tek başına iktidar olmamasını kendilerine yediremeyip ortalığa saldırdığını belirten kadınlar, HDP'nin ve emekten, barıştan yana olan kesimlerin ölüm tehdidiyle karşı karşıya bırakıldığını dile getirdi.

Ankara Kadın Özgürlük Meclisi "10 Ekim 2015 tarihinde bu 'kanlı meydanda' hayattan koparılan, sakat bırakılan, yaralanan veya ömürleri boyunca bir travmanın ağırlığını taşımaya mahkum edilen canlarımız, bu ülkenin tarihi boyunca, devlet terörü karşısında her zaman en korunmasız olan kişiler olmuştur. Güllüşleri aydınlığı çalkalayan canlarımızı asla unutmayacağız!"

Bu ülkeye barış getirmek bir kez daha boynumuzun borcudur. Giden canlara borcumuzdur. Kadınlar olarak barış ısrarımızdan vazgeçemeyeceğiz, barışı kazanacağız! Ankara Katliamını Unutma Unutturma" diyerek basın açıklamasını sonlandırırken, katliamın gerçekleştiği noktaya karanfillerini, dövizlerini ve resimler bırakarak anmayı sonlandırdı.

Kamp Armen İade Edildi

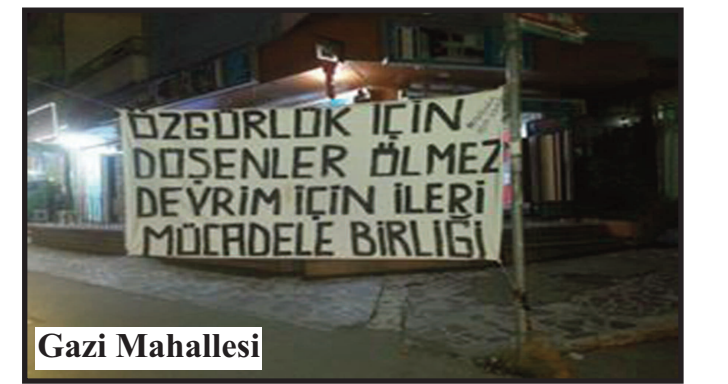


Kamp Armen'in tapusu, Gedikpaşa Ermeni Protestan Kilisesi Vakfı'na iade edildi. Agos gazetesinin 27 Ekim günü yaptığı habere göre, vakfın avukatı Seb Astangil, tapudaki işlemlerin tamamlandığını açıkladı.

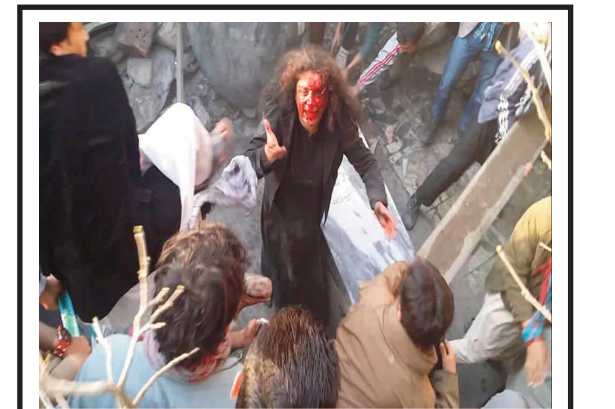
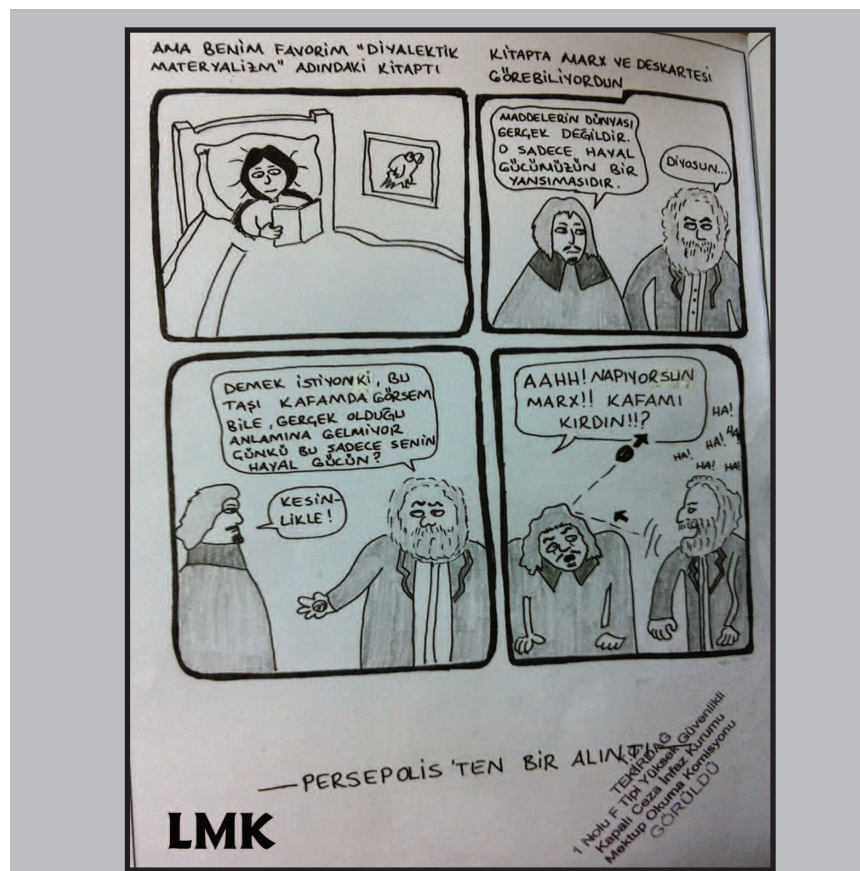
175 gündür süren "Kamp Armen nöbeti"ndekiler, haberi sevinçle karşıladı.

Tuzla'da bulunan Ermeni Çocuk Kampı, Ermeni toplumunun hak gasplarının sembolü haline dönüşmüştü.

6 Mayıs günü yıkılmak istenen bina, halkın tepkileri üzerine durdurulmuştu. 175 gün boyunca kampın yıkılması için orada nöbet tutuldu.



Gazi Mahallesi



Afganistan'da 19 Mart 2015'de "Kuran'ı yaktığı" iddiasıyla gencecik bir kadın öğretmen linç edilerek öldürülmüştü. Ferhunde'nin cenazesini elleriyle kaldırıp defneden kadınlar, bu defa da O'nun için 10 metre yüksekliğinde anıt mezar yapıyor. Anıt mezarın inşaatında kadınlar ve gençler gönüllü olarak çalışıyor ve "Ferhunde için hep birlikte bu anıt mezarını inşa edelim ki Ferhunde'nin katledilişi Afganistanlıların yüreğinden ve beyninden çıkmasın" diyorlar.

SEÇİMLERE DAİR BOŞ BEKLENTİLER

Editör

Baş Tarafı 1. Sayfada

Emekçi sınıflar ve Kürt halkı seçimlere dair çok büyük beklentilere şimdiden sokulmuş durumdadır.

Emekçi sınıfları ve özellikle Kürt halkını seçimlere dair böylesi büyük bir beklentiye sokanların başında, emekçi sınıflara ve Kürt halkına gerçeği, doğruyu olduğu gibi söylemekle yükümlü sol/devrimci güçler geliyor.

Böyle bir politika, kısa vadede işe yarar görünse de beklentilerin boşa çıkmasının ardından oluşacak hayal kırıklıklarının büyük zararlarına yol açacağı şimdiden görmek gerekir.

Rahatlıkla şunu söyleyebiliriz: Emekçi sınıflar ve Kürt halkı boş ve gerçekleştirilmeyecek beklentilere sokuluyorlar ve bunun sonucu derin bir hayal kırıklığı olacaktır.

Derin tahlillere, teorik analizlere vb vb

gerek yok. Haziran seçimlerini geride bırakılı bir kaç ay oldu. Haziran seçimleri, işe yaramayan sonuçlarıyla, seçimlerin, Meclisin, hatta hükümetin bir hiç olduğunu göstermedi mi?

Devletin zirvesindeki adam, HDP'yi kast ederek, "80 vekil çıkardılar da ne oldu" demedi mi? Kürt halkı ve emekçi sınıflar, büyük umutlarla gittikleri sandıklardan çıkardıkları vekillerinin hiç bir işe yaramadığını; zulmün, acıların, baskının, işkencenin, açık infazların katlanarak sürdüğünü her gün yaşayarak görmüyor mu?

Şimdi biz soralım: HDP 80 değil de 180 vekil çıkarsa ne olacak? İktidarın onlara kuzu kuzu devredileceği, devlet çarkının onlara teslim edileceği mi düşünülüyor? Ordunun, polis, özel kuvvetlerin, Özel hareketçilerin, jandarmanın, MİT'in onların emrine gireceği hayali mi kuruyor?

Meclis'te çoğunluğu ele geçirseler dahi bunların hiç birinin gerçekleşmeyeceğini bil-

mek için çok mürekkep yalamış olmaya gerek yok. Sokaktan geçen herhangi birine sorulsa doğru ve gerçek yanıtı verir.

Emekçi sınıflara, Kürt halkına, ezilenlere, Alevilere, Ulusal topluluklardan tüm halklara gerçeği olduğu gibi söylemekten korkulmamalı. Sonucu ne olursa olsun seçimler, sandık, Meclis hiç bir işe yaramayacak.

Kurtuluş umudu ve yolu bunlarda değil, sokakta, meydanlarda, mücadele alanlarında. Kurtuluş yolu, faşist devletin, dinci faşist iktidarın bir devrimle yıkılmasından ve yerine devrimci demokratik bir iktidarın kurulmasından geçiyor.

Kürt halkı bunu yaşayarak öğreniyor. Emekçi sınıflar, ezilenler bunu yaşayarak öğreniyorlar. Meclise vekil göndermenin çocukların keskin nişancılar tarafından vurulmasına, evlerinin taranmasına, evinin önünde oturan Dilek Doğan'ların aracıkta infaz edilmesine, toplu katliamlara engel olamadığını gördüler.

Kürt halkı ve emekçi sınıflarla devlet ve dinci faşist iktidar arasında bir kan gölü oluştu. Bir fırtınanın, bir isyanın, bir ayaklanmanın bütün koşulları olgunlaşıyor.

Hiçbir halk, hiçbir sınıf bunca zulme, bunca baskıya, yoksulluğa isyanla, ayaklanmayla yanıt vermeden varlığını sürdüremez.

Seçimlerden çıkacak sonuçlar ne olursa olsun bu yaşamın bu yöndeki akışı değişmeyecek. Çünkü toplumların yaşamındaki önemli sorunların güce dayalı çözümünden başka çözüm yolu yoktur.

Dinci faşist iktidar, hem dinci tabanını hem de kiraladıkları katil sürülerini daha etkin biçimde sahaya sürmenin hazırlıklarını yaparken devrimin toplumsal güçlerini boş umutlarla oyalamak tarihi bir hata olacaktır.

Devrimin örgütlü güçlerinin böyle bir hataya düşmeye hakkı yok.

Gezi'nin Doktorlarına Hapis Cezası



Gezi ayaklanmasıyla birlikte sağlıkçılar sokaklardaki yerini almış, "hayat kurtarmak görevimiz" diyerek, başta İstanbul tüm şehirlerde sokaklarda yaralananları tedavi etmeye koşmuştu.

Halk sokakları terk etmeden sokakları terk etmeyen sağlık emekçileri, doktorlar, hemşireler, tıp öğrencileri de örgütlenerek kendilerine ihtiyaç olan her

yere koşular. Siyasal iktidarın ve devletin sağlık emekçilerinden intikamı, mahkemelerde ceza yağdırmakla oldu.

Ayaklanma günlerinde "Camiye ayakkabı ile girdiler" diyerek dini duyguları kullanarak sağlıkçılara saldıranlar, bu defa sağlık emekçilerine ceza yağdırdılar.

Dolmabahçe'deki camiye sığınanlara açılan 255 sanıklı davanın 23 Ekim günü görülen

48. duruşmasında karar açıklandı; 255 sanıktan 244'üne 2 ay 15 gün ile 1 yıl 2 ay 16 gün arasında değişen hapis cezaları verildi, 7 sanık beraat etti, 4 sanığın dosyası ayrıldı. 2'si asistan doktor olan 4 sanığa da "ibadethaneyi kirletmekten" 10'ar ay hapis cezası verdi.

Konu hakkında bir açıklama yapan Türk Tabipler Birliği, yargılanan meslektaşlarının hekimliğin gereği olarak, her şeyden önce "insan" olarak yardıma muhtaç yaralılara acil tıbbi yardıma bulduklarını söyleyerek, "Sadece yasal olarak değil, evrensel ahlaki değerler bakımından da yaralılara sağlık hizmeti vermek değil tam aksine vermemek suçtur. Yaralılara yardım ederken caminin kirletildiği gibi bir iddia, hele de bunun bir suç olduğu kararı utanç vericidir.

Bu utanç; kararı verenler kadar hasta yaralı demeden toplulukların üzerine öldürücü gazla, gaz fişekleriyle saldırma emri verenler, çocuk yaşlı demeden insanları gaza boğanlar, gözleri çıkarıp kemikleri gaz fişekleriyle parçalayanların, yaşamını yitirmiş çocukları meydanlarda yuhalatanlarıdır" dediler. TTB çare arayan yaralıların derdine derman olmaya çalışan meslektaşlarına "Ellerine sağlık" diyerek, "Bu ülkenin her yerinde halkımızın sağlığı için çalışmaya devam edeceğiz. Saygıyla duyuruyoruz" dediler.

25 Ekim günü İstanbul Tabipler Odası, 25 Ekim günü Dolmabahçe'deki Bezm-i Alem Valide Sultan Camii önünde bir basın açıklaması yaptı.

Doktorlar, "Mesleğimizin Evrensel Değerlerini Ve Hekimlik Onurunu Savunuyoruz. Gezi Hakimliği Yargılanamaz" pankartı açtı. "İyi Hekimlik Yargılanamaz", "Ayakkabılarımızla Değil, Önlüklerimizle Girdik" ve "İçeride Yaralı Tedavi Ettik, Yine Olsa Yine Yaparız" dövizleri taşıyan doktorlar, "Sermayenin Değil, Halkın Hekimiyiz" ve "Bu Daha Başlangıç, Mücadeleye Devam" sloganları attılar.

Basın metnini okuyan TTB Yönetim Kurulu Üyesi İncilay Erdoğan da, doktorların 2 Haziran 2013 gecesi Gezi Direnişi sırasında akreplerden, TOMA'lardan, biber gazlarından ve plastik mermilerden kaçarak Dolmabahçe Camii'ne sığınan yaralılara sağlık hizmeti verdiklerini aktardı. Bu doktorların "İbadethaneyi kirletme" suçundan ceza aldıklarını hatırlatan Erdoğan, Dünyada şimdiye kadar hiçbir çağda, tarihte, ülkede, siyasi rejimde hekime verilmiş bir cezanın Türkiye'de verildiğini söyledi.

"Eğer hastaları, yaralıları tedavi etmek suçsa, biz bu suçu bu topraklarda işlemeye devam edeceğiz" diyen Erdoğan, "Başta bu davada ceza alanlar olmak üzere bütün Gezi Doktorları onurumuzdur. Biz camiye kirletmedik, siz hukuku kirlettiniz" diyerek açıklamayı bitirdi.



Antalya'da ÇHD'li Avukatlara Polis Saldırısı

Antalya'nın Alanya ilçesinde Çağdaş Hukukçular Derneği üyesi avukatlar Ankara'da gerçekleşen katliamı protesto için 13 Ekim'de Adliye önünde yaptıkları basın açıklamasında polisin biber gazlı saldırısına uğradı.

ÇHD üyesi avukatlar 14 Ekim günü yine Alanya Adliyesi önünde toplanarak yapılan saldırıyı protesto ettiler.

Adliyenin önü yine polis bariyerleri ile çevrilmiş ve giriş çıkışlar kontrol altına alındı. Antalya'dan desteğe gelen avukatlarla birlikte yaklaşık 40 avukat, meslektaşlarına bir gün önce yapılan



saldırıyı protesto etmeye başladı. Avukatların savcılıktan izin almadığını söyleyen polis, açıklamaya müsaade etmeyeceği anonsu yaptı. Avukatlar buna rağmen merdivenlerde oturarak açıklamalarını gerçekleştirdiler, polis yine biber gazı sıkarak avukatlara saldırdı.

Biber gazı sıkarak polis kalkanlarla da itekleyerek avukatları adliye önünden uzaklaştırmaya çalıştı. Bunun üzerine avukatlar bir süre çevre yolunu tek taraflı trafiğe kapatarak eylemi sürdürdü.

Biber gazından etkilenen avukatlardan bazıları ambulansla hastaneye gönderilirken, eylemin sona ermesinin ardından avukatlar adliyeye girdi. Bir süre de burada bekleyerek arkadaşlarına destek için bekleyen avukatlar adliyeden ayrıldı.

Tekirdağ Zindanında Tutsaklardan Açlık Grevi

Tekirdağ 1 Nolu F Tipi'nde bulunan Leninist tutsaklar, geçtiğimiz hafta, Ankara katliamını protesto etmek için 1 günlük açlık grevi yaptıklarını duyurdular

1 Mayıs Alanı Taksim Meydanı'dır



İşçi ve emekçiler, 1 Mayıs'ta yüzlerini Taksim Meydanı'na çevirdiklerinden bu yana, Taksim'de 1 Mayıs'ta saldıran devlet, ardından 1 Mayıs'ta tertipleyen emek ve meslek odalarına dava açmayı alışkanlık haline getirdi

Bu yıl da 1 Mayıs'ta Taksim'e yürümek isteyenlere saldıran, onlarca kişiyi yaralayıp yüzlerce kişiyi gözaltına alan devlet, DİSK, KESK, TMMOB, TTB temsilcilerine dava açtı. 27 Ekim günü savcılıkta ifade veren emek örgütü temsilcileri ise, 2016 1 Mayıs'ta yine Taksim'de olacaklarını açıkladı.

"Burayı Biz Yarattık"



26 Ekim'de Gürmak Amortisör Stall işçilerinin fabrika önlerindeki eylemlerine destek vermek için eylem alanındaydık. İşçiler coşkuyla sloganlar atıyor, yoldan geçen araçlardan hiç de amatör olmayan pandomimlerle korna çalmalarını istiyorlardı. Her korna çalan araç yine coşkuyla alkışlara tutuluyordu. Mücadele Birliği Gazetesi adına görüştüğümüzü söylediğimizde birçok işçi etrafımıza toplandı, her biri daha iyi anlatabileceğini düşündüğü arkadaşını bize getirdi. Hepsisi aynı ayrı çalışma koşullarının ne kadar insanlık dışı olduğunu, ücretlerinin ne kadar düşük olduğunu, mobing ve aşağılanmaların kurumun doktoruna, işçi sağlığı uzmanına kadar nasıl sırayet ettiğini anlattılar.

Gürmak işçileri, 20 Ekim'de Karşıyaka Kocaer işçileriyle dayanışma için, 21 Ekim'de İŞKUR Kayıt-Şikayet, 22-23 Ekim'de Çiğli İZBAN'da, 23 Ekim'de Organize Cami önünde, yine 23 Ekim'de fabrika önünde eylemler yaptılar.

Fabrika önünde görüştüğümüz



işçilerin konuşmalarını aktarıyoruz:

"Gürmak'da sendika çalışmaları 6 aydır devam ediyor. İşçiler olarak oylama yaptık ve Hak-iş'e bağlı Çelik-iş'te örgütlenmeyi seçtik. Patrona bilgi sızması sonucu 14 Ekim'de iki öncü işçi işten atıldı. 15 Ekim'de 'Arkadaşım yoksa üretim de yok' diyerek tüm işçiler işi durdurdular. Aynı gün iki işçi daha işten atıldı. Patron tehditlerin işe yaramadığını görünce 19 Ekim'de 40 sendikali işçiyi yine hiçbir haklarını vermeden 25/2. maddeden attığını söyleyerek tazminatsız işten attı. İşçiler kendilerine imzalatılmak istenen belgelerde 'imzadan intina' ettiler."

"Kimi kimin yerinden kovuyorsun biz olmazsak fabrika olmaz. 6 senesi olan da var, 18 senesi olan da. Ya sende deli cesareti var ya da bir yere güveniyorsun. Ben çalışırken beni çıkaramazsın. Burayı biz yarattık. Bisiklet pedalı yapan yerden milyon dolarlık ikinci fabrikayı açan adam oldun. Polisin burada olması baskı değil mi, polis sürekli çekiyor, burada niye duruyorlar, neyi koruyorlar. Biz 40 kişi birliğiz. Görsünler!"

İşçilerin birçoğunun söz aldığı ve öfkelerini dile getirdiği eylemin sonunda 28 Ekim'de fabrika önündeki eylem son vereceklerini açıkladılar.

İşçilere sorularımızda sendikamızın eylemin devamı için herhangi bir fon ayırmadığını, günlük yiyecek içecek ve hukuki yardım dışında bir katkısının olmadığını öğrendik.

BİRİLERİ "HUKUK" MU DEDİ

Ali Varol Günal

Daha Ankara Katliamı'na dair Başbakan'ın dudaklarından eylemi gerçekleştiren canlı bombalara ilişkin inci gibi itiraflar yeni dökülmüştü ki, adıyla sanıyla bilinen işkenceci polisler, İstanbul'da "canlı bomba" olduğu iddiasıyla genç bir kadın devrimciyi, ailesinin yanında infaz ettiler. Yani, "eyleme geçmedikleri sürece canlı bomba olduğunu bildiğimiz insanlara (uyuyan hücrelere) karşı bir şey yapamayız" diyen devlet, birkaç gün sonra baskın yaptığı bir evde, içeri girmeden önce ayaklarına galoş giymeleri için polisleri uyarınca birdenbire çılgına dönüyor ve yakın bir mesafeden kurşun sıkarak gencecik bir insanı katlediyordu.

Herhalde hiçbir olay, çok zaman önce "hukuk, ideolojik bir işlev görüyor" diyen Marx'ı bu kadar aleni bir şekilde haklı çıkarmamıştır. Dinci-faşist devlet, açıkça, "ben dilediğimi bizzat öldürürüm; dilediğimi de istediklerime bizzat öldürürüm" mesajı vermektedir. Resmi ve paramiliter güçleriyle devrime karşı bunca zamandır sürdürdükleri savaşı, farklı bir boyuta sıçrattıklarının açık göstergesidir bu. Suruç katliamından sonra bu duruma dikkat çekmiş ve dinci-faşist hükümet/devletin bu tür kitlesel katliamlara başvurabileceğini belirtmiştik.

Burjuva iç savaşın uzun süredir devam ettiğini tespit eden bir siyasi anlayış olarak, gelişmeler bizi şaşırtmıyor. Bilakis, bu gelişmelere şaşırana şaşıyoruz dersek yanlış olmaz. AKP ya da başka herhangi bir burjuva partisinden ya da hükümetinden farklı beklentiler içerisinde olanlar, sınıflar savaşının katı yasalarını anlayamamış olanlardır. Aslında Clauswitz'in "savaş, politikanın başka araçlarla devamıdır" sözünü buraya da tatbik edebilselerdi, olan biteni biraz daha net görebilirlerdi. Ama hem "iç savaşın bir muhteris tarafından" seçim yenilgisini hazmedemediği için çıkarılmaya çalışıldığını" (hala çıkarılmış olduğunu bile kabul etmeyen politik körlüğe dikkat edin) söyleyerek, hem de, iç savaş, sınıfsal içeriğinden koparıp sanki bir Kürt-Türk savaşymış gibi lanse ederek, mutlaka kaçınılması gereken bir şeymiş gibi göstermeye çalışarak içini boşaltmaya çalışırlar, devrime en büyük kötülüğü yapıyorlar. Böyleleri, eylemlerine hukuki dayanak, olmadı meşruiyet aramak için çırpıp duruyorlar. Zaman zaman ağzlarından "Türkiye Cumhuriyeti'nin bir hukuk devleti olduğunu ya da böyle olmasını beklediklerini" vb duyuyoruz. Bilcümle reformistin "hukuksuzluk'tan yakındıklarını, "hukuk herkese lazım" diyerek ortada dolaştıklarını, dinci faşist devlet açık açık yeni iç savaş yasaları çıkarıp saldırılarını artırdıkça, hayal kırıklıkları yaşadıklarını ve korku duyduklarını görüyoruz. Yine oportünist çevrelerin de "meşru"luk hastalığına yakalandığını, bitmek bilmez bir "adalet arayışı" nı, burjuva mahkemelerinde ve adliye önlerinde sürdürdüklerini görüyoruz.

Faşist devletin ve onun en başında bulunanlarının "hukukla", "meşrulukla" vb uğraşmadığı, fiili olarak sistemi değiştirme yoluna gittiği bir yerde, hala adliye kapılarında adalet arayışı içinde olmak ya da burjuvaziyi "kendi hukukuna uymaya çağırarak", düpedüz aymazlıktır. Burjuvazinin temsilcileri ya da avukatları çıkıp "tam da kendi hukukumuzda, iç savaşın yasalarına uygun davranıyoruz" deseler, karşılarında ne söyleyebileceksiniz acaba? Ki zaten bugün fiiliyatta yaptıklarıyla tam da bunu söylüyorlar!

Bir çok mesele, bir kişinin iki dudağı arasına sıkışmışsa, onun avanesi, bir iki mırın kırın dışında emme basma tulumba gibi kafasını indirip kaldırıyorsa, siz hangi "hukuk"tan, hangi "adalet"ten ya da hangi "yargı yoluyla hesap sormak"tan bahsedebilirsiniz? "*Bir şeyin bilinçli bir parçası olmak, ona bilinçli olarak katılmak, onda bilinçli bir rol oynamak anlamına geliyor*" diyor Marx, "*ama bu bilinç olmayınca, devletin üyeleri hayvan gibi bir şey oluyor*" (Hegel'in Hukuk Felsefesi'nin Eleştirisi). Bu kadar açık ve net; eklemek gerekirse, yine aynı yerde Marx, "*...devletteki son kararın etten kemikten (...gerçek bireylere bağlı olduğundan kim kuşku duymuştur ki" diyor. Yani, yürütme erkini elinde tutanlar, son tahlilde istediklerini yapma ya da yaptırma gücünü kendilerinde görebiliyorlar. Ve savaşın kritik bir aşamasında bunlar belirleyici bir rol oynayabiliyorlar. Eğer ortada "bütün değersizliklerin korunmasıyla ayakta kaldığı için hükümet olmuş değersizlikten başka bir şey olmayan bir hükümet sistemi"*(age) duruyorsa, bir kişinin tüm komuta yetkisini eline almasından ve hatta gerekirse parlamentoyu bile lağvedip bir teknokratlar hükümeti kurmasından daha az şaşırtıcı ne olabilir.

1 Kasım seçimleri sonrası, olayların akışı bu noktaya gider mi, şimdiden kestirmek zor; ama ekonomik ve siyasi kriz içinde dağılmaya doğru giden bir sistemin, kendisini tahkim etmek için yapamacağı çılgınlık olmadığını yaşayarak görüyoruz.

Kürdistan'ı kaybettiğini gören bir burjuva sınıfın çok uzak olmayan bir gelecekte Türkiye'ye de kaybedebileceğini görmüş olması kuvvetle muhtemeldir. Ve şimdi, "hukuk devleti sınırları içinde" diyerek yaptıkları her şeyi, bunu engellemek için yapıyorlar. Bizzat "kişileştirilmiş hükümrancılık"ın, yani sarayın komuta ettiği bu savaşı, Türkiye tekeli kapitalizminin kazanması mümkün mü? Bu elbette sınıflar arası güç dengelerine bağlı; ama reformizm ve oportünizmin tüm bozucu etkilerine rağmen bu dengeler işçi sınıfı ve emekçilerden, yoksul Kürt halkından, gençlerden ve kadınlardan yana.

Yeter ki, bundan sonraki süreçte devrim mücadelesi, seçimlere, parlamenter ve anayasal hayallere kurban edilmesin; hukuksal zeminden çok, sokağın sesine, fabrikalardan, varoşlardan yükselen sese kulak verilsin.

Yoksul emekçi sementlerinde yükselen devrimci iç savaşın sesine, Kürdistan'da "her şeye rağmen ve her şeyden dolayı" ilan edilen özerk yönetimlere, sovyet tarzı örgütlenmelere, özgürlük istemine kulak verilsin. Halkın artık kendi yasama, yargı ve yürütme organlarını oluşturmaya başladığı ve bunları her ne pahasına olursa olsun korumaya kararlı olduğuna, burjuva hukukundan, dinci faşist devletten hiçbir beklentileri olmadığını dikkatler yöneltilsin.

Yeter ki, devrimin, somut ve güncel olduğu, kendi yasalarına göre hareket ettiği ve edeceği görülebilir.

Yeter ki dünyanın en meşru, en doğal hakkının "devrim hakkı" olduğu unutulmasın.

Sokağa Çıkma Yasağı, Öz-Savunma, Katliam



Kuzey Kürdistan'ın değişmez rutini oldu bu. İlçelerde, mahallelerde sokağa çıkma yasağı ilan edilir, olanca ateş gücü ile mahallelere sivil halka saldırılır, evler basılır infazla gözaltılar yapılır, kendini savunmaya geçen halka kurşunlar, havan topları yağdırılır.

Sur'da sokağa çıkma yasağının kaldırılmış olmasına rağmen 14 Ekim akşam saatlerinde çok sayıda zırhlı araçlarla ilçeyi abluka alan özel hareket timleri ve polis evlerin kapılarını kırarak baskın düzenledi. 15 Ekim sabahı da devam eden baskınlarda toplam 7 kişi darp edilerek gözaltına alındı.

Bağlar'da ise yine 15 Ekim günü polisler halkın üzerine rast gelen ateş açtı. Mahalleleri ablukaya alan polisler, halkın daha önce polislerin mahalleye girmesini engellemek için oluşturdukları barikatları zırhlı araçlarla yıktı. Barikatların yıkılması sırasında halkın tepki göstermesi çıkması üzerine polisler etrafa rastgele ateş açtı, daha sonra mahalleden ayrıldı.

Hemen ardından da Lice ve Hani'nin 21 mahallesinde saat 17.00 itibarıyla sokağa çıkma yasağı ilan edildi; telefonlar kesildi, internete erişim de engellendi.

Polis, 16 Ekim günü de sabaha karşı Şırnak'ta 3 mahalleyi ablukaya aldı, evlere ateş açtı. Önce mahalleye gaz bombaları atan polis, daha sonra ateş açtı. Bunun üzerine halk sokağa döküldü, kadınlar zılgıtları ile saldırılara yanıt verdi. Abluka ve saldırı nedeniyle çocuklar okullarına, çalışanlar işlerine gidemedi. Mahalle girişinde ses çıkarma yapan halka ve milletvekillerine polis gaz bombaları ile saldırdı.

Aynı saatlerde polis Gever'de de merkeze bağlı Orman, Eski Kışla Mezarlık ve Cumhuriyet mahallelerine yönelik saldırı girişiminde bulundu. Gece saat 24.00 sıralarında çok sayıda zırhlı araçla mahalleleri ablukaya alan özel hareket polisleri, ardından saldırıya geçti. Bunun üzerine kurulan

barikat başlarında nöbet tutan gençler saldırıya karşılık vererek polislerin mahallelerine girmesinin önüne geçti. Ancak saldırıların giderek artması üzerine mahalle sakinleri de sokaklara çıkarak direnişe destek verdi. Karşılaştıkları direniş nedeniyle mahalle içlerine giremeyen polisler, konumlandıkları cadde



üzerindeki noktalardan mahalle içlerine rast gele ateş açtı.

Yoğun çatışmaların yaşandığı anayol üzerinde zırhlı bir polis aracı, Cumhuriyet Mahallesi'ne girmeye çalışırken, önceden kazılan hendeğin içine düştü. Zırhlı araç kurtarılmaya çalışılırken bölgede şiddetli polis saldırıları oldu. Hendekleri kapatmak üzere getirilen iki zırhlı kepçe de darbe alarak, geri çekilmek zorunda kaldı.

Polisler, Orman Mahallesi'nde bulunan PKK ve HPG'li'lere ait mezarlığı da yıkmak için harekete geçti. Ancak mezarlığın çevresini saran yüzlerce genç, karşılık vererek polislin mezarlığa uzun süre yaklaştırmadı. Bu sırada polisin attığı gaz fişeklerinden biri ile yaralanan Hayriye Yiğit, ambulansın gelişine izin verilmediği için bir evde bekletildi.

Şehitlik'te toplanan kitlenin sayısı iyice artarken, zırhlı araçlar mahallelerden geri çekilmek zorunda kaldı. Gençler, zırhlı araçları çarşı merkezine kadar taşlar ve sloganlarla kovalarken, mahallelerden gelenler, kepenkleri kapatan esnaf, okulları boykot edip gelen öğrenciler ve belediye işlerini bırakıp gelen belediye çalışanlarının da

bulunduğu 7'den 70'e onbinlerce kişi, Oslo Otel'i'ne kadar "İsyan, isyan", "PKK halktır, halk burada", "Direne direne kazanacağız" ve "Biji berxwedana Geverê" sloganlarıyla yürüdü.

Zırhlı araçlar çarşı merkezinde bulunan gençlere plastik mermi, gaz ve ses bombalarıyla saldırdı. Saldırı üzerine yurttaşlar mahalle girişlerinde ve çarşı merkezinin sokaklarında direnişe geçti. Çatışmalar sırasında zırhlı araçlardan ateş açan polisler, Eski Cezaevi Kavşağı'nda Orient İş Merkezi'nin çatısında bulunan 20 yaşındaki Azad'ı kafasına isabet eden çok sayıda kurşunla katletti. Genci katleden polisler Eczaneler Sokağı'na çekilirken, halk da gencin katledildiği Eski Cezaevi Kavşağı'nda toplanmaya başladı.

Sabah saatlerinde bu defa da Dersim Valiliği'nden bir açıklama geldi; saat 07.00'dan itibaren Dersim-Pülümür karayolunun trafiğe kapatıldığı duyuruldu.

Silvan'da 18 Ekim 3 mahallede "sokağa çıkma yasağı" ilan edilir edilmez özel hareket polisleri zırhlı araçlarla mahallelere saldırırken, halk da sokaklarda direnişe başladı. Polisler Mescit, Konak ve Tekel mahallelerinde panzer, kobra, akrep ve ural tipi zırhlı araçlarla saldırılara geçerken, Mescit Mahallesi Azizoğlu Caddesi üzerinde bulunan ve halk tarafından barikat olarak kullanılan bir yakıt tankerine de ateş etti. Çatışma nedeniyle itfaiye yangına müdahale edemedi.

Halk, önceki "sokağa çıkma yasağı"ndaki gibi gıda ve ekmek sıkıntısı yaşamamak için fırın ve marketlerin önünde kuyruklar oluşturdu.

19 Ekim sokağa çıkma yasağının ikinci gününde saldırılar tekrar başladı. Özel hareket timleri ve polisler, takviye edilen çok sayıda zırhlı araçla sabah saatlerinde mahalleleri taramaya girişti. Mahalle sakinlerinin karşılık vermesi üzerine şiddetli çatışmalar yaşandı ve mahallelerin üzerinde dumanlar yükselmeye başladı.

Devletin, kazılan hendekleri kapatmak için getirdikleri kepçe de roketle imha edildi. Polis saldırılarını görüntülemek isteyen DİHA, Azadiya Welat ve JINHA muhabirleri engellenmek istenirken, mahallelerden "PKK halktır halk burada", "Biji Serok Apo" sloganları yükseldi. Özel hareket ve zırhlı araçlar, mahallelere sokulmazken, devlet hastanesi de polis ablukasına alındı.



Faşist Saldırıların Bizi Yıldırılmayacak

15 Ekim 2015 Perşembe günü, Antep'te Alevilerin ağırlıkta yaşadığı Dumlupınar Mahallesi'nde yaşayan Kürt bir aile, faşistler tarafından katledilmek istendi.

Bir grup faşist, Kürt ailenin evini, pencereden içeriye yakarak attıkları plastik kablolar ile yakmak istedi. Faşist grup Kürtlere küfürler edip, ölüm naraları attılar. Faşistlerin bu sözlerini duyup gelen ev sahipleri faşistleri geri püskürtmeyi başardı ve olası bir katliamı engelledi.

Belli bir zaman sonra faşist gruptan bir genç bıçak ile Kürtleri tekrar öldürme girişiminde bulundu. Kürt aileye bıçaklı saldırıda bulunmak istediği anda mahalledeki Alevi birkaç aile tarafından Kürtler korundu ve faşist geri püskürtüldü.

Kadıköy'de Sessiz Öfke ve Yas Eylemi



Ankara'da ölümsüzleşenlerin resimlerini alanlar bir çember oluşturdu. Onun çevresine de yine ellerinde resimler ve katliamı protesto eden sloganların yazılı olduğu dövizler ile ölümsüzleşenlerin isimlerinin olduğu dövizler yer aldı.

Yas ve sessiz bir öfkenin hakim olduğu eyleme Mücadele Birliği de "Barış İçin Devrim, Devrim İçin Savaş", "Dün Suruç Bugün Ankara, Bizi Katledenlerle Asla Barışmayacağız", "Ne Çok Öldük Yaşamak İçin" ve şiirlerden alıntılarının yer aldığı dövizlerle katıldılar.

Bir saat süren sessiz oturma eyleminin ardından Devrim Tiyatro Atölyesi, Taksim Meydanı'nda gerçekleştirdiği oyununu burada da sergiledi.

Ankara'da bombalarla gerçekleştirilen katliamı canlandıran Devrim Tiyatro Atölyesi oyuncuları, eyleme katılanları katliamlara sessiz kalmamaya, eyleme geçmeye ve ölümsüzleşenlerin yarım kalan özgür bir dünya özlemini gerçekleştirmek için mücadeleye çağırıldı. Oyunu "*Katliama Sessiz kalma, ortak olma. Harekete Geç, İsyan Et! Onların yarım kalan düşlerini bizler gerçekleştirelim*" denilerek bitirildi. Oyunda patlamanın gerçekleştiği anı canlandırdıklarında izleyenlerde öfke yükseldi ve "Katil Devlet/Katil Erdoğan", "Hükümet İstifa" sloganı atılan oldu.

Oyunun sonundaki çağrının ardından oyuncular alkış ve tebriklerle karşılanarak "Katil Devlet Hesap Verecek", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" sloganları atıldı.



Güçü Doğru Temelde Örgütlemek



Bugün 12 Ekim Pazartesi... Ankara katliamının iki gün sonrası... Kürdistan şehirlerindeki katliamların çok gün sonrası... Ankara katliamını kınamak ve sokağa çıkma yasağının sürdüğü Suriçi'ndeki durumun bitmesi için bir yürüyüş yapıldı. Yenişehir'in Ofis semtinde yüzlerce kişiyle başlayan yürüyüş, Şeyh Said meydanına(Dağ Kapı) vardığında binlerce kişiye ulaştı.

Meydana varıldığında bombalı saldırıda ve son süreçte yaşamını yitirenler için saygı duruşu yapıldı. Ardından kısa süren bir oturma eylemi gerçekleştirildi. Kitlenin dağılması sırasında yaşanan küçük bir gerginlik sonra-

sında ortalık karıştı. Zaten polis saldırmak için bir bahane arıyordu ve buna göre konuşulmuştu. Bu yaşananlar da onlara bu bahaneyi vermiş oldu.

Saldırı sırasında kitlenin bir kısmı arasokaklara dağılırken, bir kısmı da meydanın hemen karşısında yer alan Veni Vidi hastanesine sığındı. Sokakta ve meydana yakalanan kişiler, gazeteciler dahil, gözaltına alındı. Gözaltı yapmak için polislerin hastane içerisine girmelerine ise hastane yönetimi izin vermedi. Durum böyle olunca çıkış kapılarını tuttular. Özellikle de acil kapısında uzunca bir süre beklediler. Çünkü saldırıda yaralanan iki

kişi orada tedavi ediliyordu.

Bunlar olurken atılan gazlardan hastanede bulunan hastalar da etkilendi. Diyebiliriz ki bunun olmasını da istiyorlardı. Bu yüzden hastanenin kapısına doğru gazlar atılıyordu. Bu yazdıklarımız eylemden kısaca görüntülerdi..

Durumun esası şudur ki; bu kadar sakin geçen eyleme bile böyle kin ve nefretle saldıran bir devlet ile karşı karşıyayız. İşte Suriçi'nde, Huzurevleri'nde, Bağlar'da, Silvan'da, Bismil'de, Lice'de... Ve Amed dışındaki yerlerde gündür yaşananların resmi, sadece bunlara bakılarak bile tahmin edilebilir. Aylardır ve özellikle de son günlerde Amed kentinde silahların ve bombaların konuşmadığı bir tek gün geçmiyor.

Devletin saldırganlığı, katliamları sürerken elbet halk da önlemlerini almaktadır. Halk arasında yaygın bir silahlanma yaşanıyor. Tabanca, Bixi, Keleş, Roketatar... gibi silahlar, maddi duruma ve ulaşma durumuna göre halk tarafından satın alınmaktadır. Bir köylünün silah satın almak için ineğini sattığını söylersek, herhalde yönelimi daha çarpıcı açıklamış oluruz.

Seçimlerde oy kullanmak düşüncesinde olanlar hatta kullanacak olanlar da bu hazırlıkların orta yerindedir. Tek eksiklik; belki de bu gücün doğru temelde örgütlenmesi ve hepsinin toparlanmasıdır.

Mücadele Birliği/Amed

DOĞRU DEVRİMCİ POLİTİKA

Özgür Güven

Kapitalizm kendi yıkımını içinde taşır. Daha doğuştan itibaren kendisini yıkacak olan güçleri biriktirmeye, koşulları oluşturmaya başlar. Kapitalizm, işçi sınıfı, sınıf örgütleri gibi kendisini yok edecek olan bütün araçları hazırlar. Bu her ülkenin kendi koşullarına bağlı olarak kimi özgünlükler içerir. Bu güçlerin birikimi ve koşulların oluşumunun belirli bir aşamada komünist partisi bunları bir araya getirip emekçi kitlelerle iktidarı ele geçirmeleri için öncülük eder.

Bizde sınıflar mücadelesi yaklaşık yarım yüzyıldan beri uzun iç savaş biçiminde sürüyor. Uzun yıllardır süregelen bu süreçte toplumun ezilen, sömürülen bütün kesimleri, proletarya ve halklar örgütlendi, kendi talepleri için su yada bu biçimde mücadeleye atıldı. Sendikalarla mücadele eden parlamenter mücadele yasal partiler, illegal örgütlenme, yer altı çalışmaları, illegal mücadeleler, gerilla gibi pek çok mücadele yöntemi ve örgütlenme deneyimi edindi, birikim sağladı. Burada öncünün yapması gereken bütün bu araçlar ve mücadele biçimlerinden somut koşullarda öne çıkarılarak saptamak uygun araçları ve öğeleri birleştirerek kitleleri iktidarı ele geçirmeleri için cesaretlendirmek ve teşvik etmektir.

Teori ile pratiğin birliği burada çok önemlidir. Teori ile pratiğin birliğinin kurulması, teorinin pratiğe uygulanmasıdır ve bu ancak politika aracılığıyla yapılır. Politika, teori ile pratik arasında volan kayışı gibidir. Bu nedenle devrimci politika büyük bir öneme sahiptir. Proletaryanın devrimci sınıf partisi teori, politik, pratik olarak birbiriyle bütünlüklü, uyumlu mücadele verir. İşçi sınıfının öncü partisi, işçi sınıfının politikasını bir bilim, bir sanat olarak ele alır, sınıf mücadelesindeki önemi ve rolü nedeniyle buraya özel bir önem verir.

Toplumdaki çeşitli kesimlerin mücadelesinde ortaya çıkan mücadele biçimleri, araçları ve yöntemlerinin hangilerinin somut koşullarda nasıl kullanılacağını saptamak doğru politikalarla mümkün olur. Doğru politika belirlemek nesnel ve öznel gelişmelerin doğru ve derinlikli olarak kavranması; olayların ve olguların içindeki asıl olanın, özsel olanın anlaşılması olmadan olmaz. Bu, sadece marksist teoriyle yapılabılır. Marksist teori olayları gelişmeleri ayrıntıya bağlanmadan yorumlanmasının onun içindeki asıl olanın, özsel olanın görülebilmesinin anahtarıdır.

Bir olayı, bir gelişmeyi ele alırken verili andaki sınıflar arası ilişkilerle, güç dengeleriyle bağlı olarak ele almak gerekiyor. Burada temel olan öncü işçilerin tutumuna, yaklaşımına dayanmaktadır, sınıf bilinçli devrimci işçilerin bakış açısından hareket etmektir. Çünkü sadece öncü işçiler, proletaryanın en ileri kesimini oluşturan sınıf bilinçli, devrimci işçiler her dönemin en ileri bakış açısına sahiptir. Proletaryanın öncü partisi de bu bakış açısına dayanarak politika üretir.

Komünist partisi, pratikte hangi politikayı izleyeceğine, hangi mücadele biçiminin öne çıkarılacağına, hangi araç ve yöntemlerin kullanılacağına keyfi olarak karar vermez. Hangi politikaların, hangi mücadele biçimleri ve araçlarıyla uygulanacağını, toplumsal yaşamın çok yönlülüğü, karmaşıklığı ve zenginliği içinden bulup çıkarır. Bunu yapabilmek marksist teori ve birikimi gerektirir. Marksist teorinin pratiğe uygulanmasının dayanak noktası bu bilimi bir eylem kılavuzu olarak kullanmaktır.

Kürdistan'da çok yönlü, çok zengin ve karmaşık bir süreç yaşanıyor. Burada öne çıkan mücadele biçiminin "öz savunma" adıyla silahlı mücadele, öne çıkan politikanın "özyönetim" adıyla kurtarılmış bölgeler ve mahalle meclisleri biçiminde örgütlenen, inisiyatif kullanan yerel iktidar organları olduğu görülüyor. Orada ikili iktidar yaratan somut durum budur. Uzun bir geçmiş olan gerilla mücadelesi biraz daha geride kalıyor; bunun yerine öne çıkan halkın doğrudan inisiyatif alması ve milisler oluyor. Bütün bir halk, ölümü hiçe sayarak sokağa çıkma yasaklarının dinlemeyip toplara, tanklara, panzerlere karşı çıplak bedenleriyle yürüyor, kendi istedikleri özgür bir yaşamı kurmak istiyor. Türkiye cephesindeyse utanç verici bir suskunluk hakim. Küçük burjuva sol hareket tam bir aymazlıkla seçimlere kilitlenmiş durumda. Kürt halkının bu büyük atılımını destekleme adına yapılanlar iktidar dışında her şey odaklanmış durumda. Daha fazla milletvekili, yeni bir anayasa ve bu yoldan toplumsal barış, toplumsal uzlaşma diyor, başka da bir şey demiyor. Bu nedenle ne mitingler, ne basın açıklamaları eskisi gibi coşkun, eskisi kadar kalabalık.

Burada artık bütün görev leninistlere düşüyor. Türkiye cephesinde toplumun bütün kesimleri kendi sorunları için harekete geçmiş durumda. Yapılması gereken, eylem halindeki bütün bu kitlelerin sorunlarını kucaklayacak, çözüme götürecek olanı öne çıkarmaktır. Şimdi devrim zamanı şiarı burada büyük öneme sahip. Çünkü genel kapsayıcı şiar bu. Kürt ulusunun ve diğer ezilen ulusal toplulukların özgürlüğü mü? Devrim bunun çözümlüdür. Ekoloji mi? Devrimle çözülecek. Doğanın ve çevrenin korunması mı? Zeytinlikler, yaylalar, dereler, ormanlar mı? Devrim bunların da çözümünü getirecek. Akademik, demokratik özgürlükler mi? Bilimsel demokratik eğitim mi? Devrim. Sendikalar özgürlükler mi? Diğer politik özgürlükler mi? Kadın sorununun çözümü mü? LGBTİ bireylerin sorunları mı? Devrim.

Şimdi artık her şey tekeli sermayenin faşist devletinin son duvarına gelmiş dayanmıştır. Bu duvar yıkılacak, bu yol açılacak. Devrimin zaferi, proletarya ve halkların kurtuluşunun başlangıcı olacak. Bu nedenle "Şimdi Devrim Zamanı!" şiarının kitlelere mal edilmesi gerekiyor. Bunu yapabilecek tek güç Leninistlerdir. Doğru politika ortada; Leninist Parti, bunun açıkça ortaya koydu. Bütün görev Leninistlere düşüyor.

Antakya'da Grev



Ankara katliamı sonrası DİSK-KESK-TMMOB-TTB'nin çağrısıyla 12-13 Ekim'de olmak üzere iki gün grev kararı alınmıştır.

Antakya'da

13 Ekim'de sendikaların çağrısıyla saat 12.00'de Antakya Eğitim-Sen önünde toplanarak yürüyüşe geçildi. Yürüyüş toplanma yerinden başlayarak Saray Caddesi içinden Köprübaşı'na geçilerek basın açıklaması yapıldı.

Açıklama ölümsüzleşen için saygı duruşuyla başladı. Ardından açıklama okunmaya başlandı; açıklama okunurken metnin içerisinde sık sık barış kelimesi geçmesi, kitle içinde tartışmalara yol açtı. Artık bu devletle bir barışın sağlanamayacağı ve artık onların anladıkları dilden konuşmak gerektiğini söyleyerek metne itiraz eden insanlar oldu. Eylem oturma eylemiyle son buldu. Eylemde "Katil Devlet Hesap Verecek", "Ankara'da Düşene Dövüşene Bin Selam", "Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız", "Faşizme Karşı Omuz Omuz" sloganları atıldı.

Mücadele Birliği/Antakya

Birleşik Taşımacılık Sendikası Yoldaşlarını Uğurladı

Ankara Katliamı'nda yaşamını yitiren BTS üyeleri, Yılmaz Elmascan, Bilgen Parlak, Nevzat Sayan, Rıdvan Akgül, Fevzi Sert başta olmak üzere katliamda katledilenleri 14 Ekim sabahı Uğur Mumcu Meydanında bulunan Adana Tren Garı'nda andı.

Sabahın erken saatlerinde toplanan BTS üyeleri tren garında bulunan bürolarını ve istasyon girişini taziye çadırı kurarak gelenleri karşıladı. Saat 09.50 sıralarında devrimci, demokrat örgütler, sendikalar, meslek örgütleri, Alevi örgütlerinin katılımı ile törene başlandı.

Önce BTS'nin basın açıklaması okundu, ardından Adana Eğitim-Sen Başkanı ve Adana Alevi Dernekleri Platformu adına bir konuşma yapıldı. Saatler katliamın yaşandığı 10.04'de tren sireninin 1 dakika boyunca çalışması eşliğinde saygı duruşunda bulunuldu.

Anma etkinliği, Adana'dan yaşamını yitirenlerin resimleri bir makinist vagonuna asılarak, karanfiller bırakılarak bitirildi.

Mücadele Birliği / Adana



Serdar Ben Gazi Mahallesi'nde Son Yolculuğuna Uğurlandı



Ankara'daki patlamada yaşamını yitiren Serdar Ben, 15 Ekim günü Gazi Mahallesi'nde yapılan kitlesel törenle son yolculuğuna uğurlandı.

Ben'in önceki akşam Ankara'dan getirilen cenazesi, Cemevi'nde yoldaşları ve İnşaat İş Sendikası'ndan arkadaşları tarafından karşılandı.

Tören için Gazi Mahallesi'ne Alinteri ve devrimci örgütler tarafından Ankara'daki katliamı protesto eden ve Ankara'da ölümsüzleşenlerin ve Serdar Ben'in pankartları asıldı. Tören için Eski Karakol Durağı'nda toplandı.

Cenaze törenine Serdar'ın Alinteri'nden yoldaşları, İnşaat İş Sendikası'ndan arkadaşları, dostları, devrimci örgütler Mücadele Birliği, Partizan, DHF, SYKP, Devrimci Parti, Halkevleri, ESP, EMEP, HDK, HDP, Barış Anneleri, çeşitli derneklerden temsilciler ve

dostları, Berkin Elvan'ın annesi Gülsüm Elvan ve babası Sami Elvan, Ethem Sarısülük'ün annesi Sayfi Sarısülük ile Gazi Mahallesi halkından pek çok kişi katıldı.

Tören için Serdar'ın yoldaşları ve devrimci örgütler tarafından güvenlik alınarak zincir oluşturuldu ve tören için gelenler güvenliği sağlayanlar tarafından karşılanarak korteje alındı.

Toplanmanın başlamasından itibaren kitle "Katil Devlet Hesap Verecek", "Anaların Öfkesi Katilleri Boğacak", "Serdar Yoldaş Ölümsüzdür", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Ankara'nın Hesabı Sorulacak", "Katillerden Hesabı Emekçiler Soracak" sloganları atarak Cemevi'ne doğru yürüyüşe geçti. Cemevi'nden Serdar Ben'in örgüt bayrağına sarılı tabutu çıkarılırken kitle zılgıt ve sloganlarla karşıladı.

Sloganlar eşliğinde Gazi Mahallesi Mezarlığı önüne gelindiğinde, "Serdar Ben Yoldaş Kavgamızda Yaşatacağız -TİKB" yazılı pankart açılarak slo-

ganlar atıldı. Mezarlık önünde toplanarak burada devrim savaşçıları ve Serdar Ben için saygı duruşunda bulunuldu.

Bir Alinteri okuru tarafından Serdar Ben'in yaşamı ve mücadelesi anlatıldı. Ardından İnşaat İş Sendikası ve HDP adına kısa bir konuşma yapıldı. Kitlenin çok kalabalık olması nedeniyle önce ailesi, sendikadan dostları olmak üzere defin için mezarlığa girildi. Yoldaşları ve sendikadan dostları Serdar Ben'i bedeni parçalanmış olduğu için tabutuyla defnettiler. Ailesi, yoldaşları ve dostları tarafından atılan "Serdar Ben Ölümsüzdür", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Katillerden Hesabı Emekçiler Soracak", "Şehit Namırım", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" sloganlarıyla mezarı üzerine karanfiller bırakarak mezarlıktan ayrıldı.



21 Eylül'de Rojava'da ölümsüzleşen Aziz Güler'in (Rasih Kurtuluş) cenazesi hala ailesine teslim edilmiyor.



"Devrimciler Ölür Devrim Yaşar" Nusaybin'de kuşatmadan sonra duvarlara yazılmış bir slogan

Beyaz Toroslar



Davutoğlu'nun, 20 Ekim günü AKP'nin Van Seçim Mitin-
g'inde, bir avuç kalabalığa yaptığı
konuşmada "AK Parti iktidardan
indirilirse ya terör çeteleri ya da
beyaz Toroslar dolaşacak" sözle-
riyle birlikte başladı Beyaz Toros
tartışmaları. Bir gün sonra basın
toplantısı yapıp "Ben kimseyi
tehdit etmedim, o tehdit hepimize
yöneliktir" dedi ama, beyaz to-
rosların ne ifade ettiğini bilen
herkes, bunun açık bir tehdit ol-
duğunu biliyor.

Peki, neydi beyaz toroslar?
17.000 faili meçhul değil, faili

meşhur katliamın aracıydı beyaz toroslar. Hani "devlet adına 1000 operasyon yaptık"
diyen Mehmet Ağar gibilerin başında bulunduğu, Ayhan Çarkin gibilerinin kullandığı
araçlar. Gözaltı diye bindirilenin, bir daha geri dönemeyeceği araçlar. Beyaz torosları Cu-
martesesi Anneleri'ne sorun; beyaz torosları devletin kirli işlerini yapanlara sorun.

Davutoğlu, bir mitingde açıkça bir tehdit savurdu. Gerçi, Kürdistan'dan gelen ha-
berler beyaz torosların yerini plakasız siyah rangerların aldığını ve sokağa çıkma ya-
sağı olan yerlerde gözüktüklerini gösteriyor. Tehdit, şimdiden uygulanmaya başlanmış
görünüyor. Başaramayacaklarımız, korkmuyoruz, başeğmiyoruz!

Ne beyaz toroslar ne siyah rangerlar devrimin zaferine engel olamayacaklar!

Dilek Doğan Vuruldu

İstanbul Terörle Mücadele Şubesi, 18 Ekim sabaha
karşı bir operasyon düzenledi, Küçük Armutlu'da Dilek
Doğan'ı göğsünden vurdu.

"Canlı bomba arıyoruz" diyerek TMS'nin başlattığı
operasyonda yine devrimciler hedeflendi. Sabaha karşı
saat 04.00'da DHKP/C'ye yönelik yapılan operasyonda
1 Mayıs ve Küçük Armutlu'da pek çok eve baskın dü-
zenlendi. 12 kişinin gözaltına alındığı eşzamanlı baskın-
larda, Küçük Armutlu'da bir evde Dilek Doğan "canlı
bomba" olduğu iddiasıyla vuruldu. Polis, vurduğu Do-
ğan'ın üzerindeki elbiseleri de aldı.

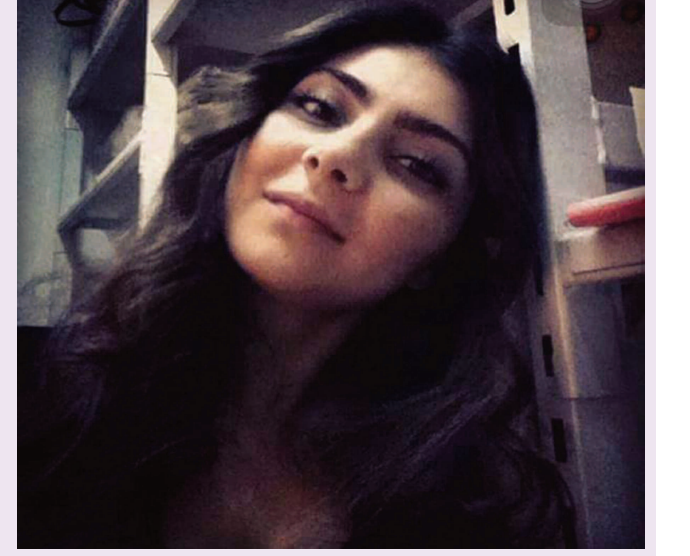
Ağır yaralanan Dilek Doğan, Okmeydanı Eğitim ve
Araştırma Hastanesi'ne kaldırıldı. Burada ameliyata alın-
an genç kadın için 0 RH(-) kan ihtiyacı olduğu bildiri-
lirken, ağabeyi Emrah Doğan, kız kardeşinin özellikle
göğsünden vurulduğunu anlattı.

"Eylem yapmadan canlı bombaları tutuklayamayız"
diyen devlet dinci gerici katiller sürüsünü besleyip ko-
rurken, devrimcileri gözlerini bile kırpmadan katletmeye
devam ediyor.

Dilek Doğan, Okmeydanı hastanesi'nde yaşam mü-
cadelesi verirken, savcılık dosya hakkında "kısıtlılık ka-
rarı" aldı. Hakim, 23 Ekim günü "şüpheli ve şüpheli
avukatları ile diğer soruşturma şüphelerinin soruşturma
dosyasını incelemelerini, örnek almaları soruşturma se-

lametini tehlikeye düşüreceği kanaatiyle bu yetkilerinin
kısıtlanmasına" karar verirken, Dilek Doğan'ın ailesi, ar-
kadaşları ve duyarlı pek çok insan hastane önünde bek-
ledi, zaman zaman da polis saldırısına uğradı.

25 Ekim Pazar günü akşam saatlerinde Doğan'ın
ölüm haberi geldi. 8 gün boyunca tedavi gördüğü Ok-
meydanı Hastanesinde verdiği yaşam savaşını kaybetti...
Polis hastane önünde tomalarla, yaptığı yığınakla dev-
rimcilerin cenazelerinden duyduğu korkuyu bir kez daha
gösterdi.



Dilek Doğan Memleketi Maraş'a Uğurlandı



25 Ekim akşam saatlerinde yaşamını yiti-
ren Dilek Doğan'ın cenazesi, polis tarafından
ailesi ve avukatlarının bilgisi ve izni olmadan
Yenibosna'daki Adli Tıp Kurumu'na kaçırıldı,
burada da onun için gelenler yoğun güvenlik
önlemleriyle karşılandı.

Küçük Armutlu'daki Cemevinin önu,

akşam saatlerinden itibaren Dilek Doğan'ı se-
lamlamak ve memleketi Maraş'a uğurlamak için
gelenlerle doldu. Dilek'i karşılamak için
sokaklar kızıl bayraklarla donatıldı.

Sabah saatlerinden itibaren Cemevi'nde
toplaniılmaya başlandı. "Dilek Doğan Ölüm-
süzdür", "Katillerden Hesabı Devrimciler So-
racak", "Katil Devlet Hesap Verecek"
sloganları ile yüzlerce kişi Dilek Doğan'ın gel-
mesini bekledi.

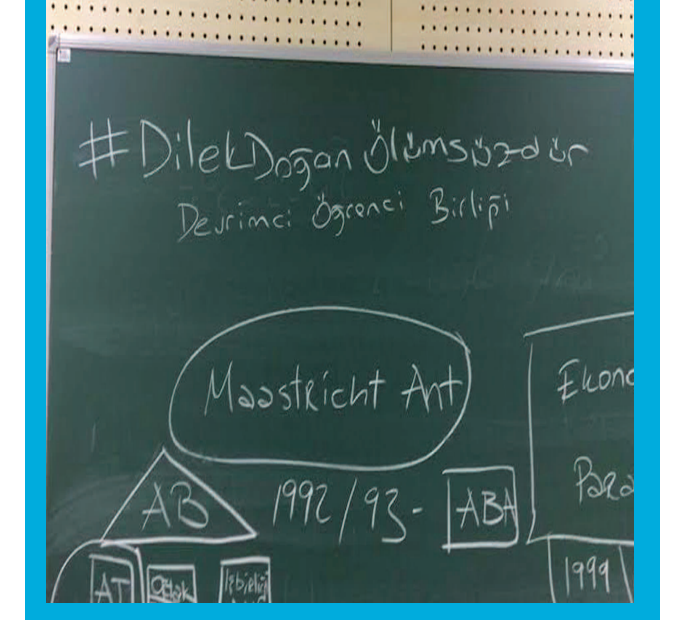
Saat 11.00 civarında Cemevi bahçesine
kırmızı bez ile sarılı üstü açık bir tabutla çıkari-
lan Dilek Doğan'ın cenazesi başında seven-
leri ve ailesi gözyaşı döktü, saygı duruşunda
bulunuldu. Öğle saatlerinde Dilek Doğan, pan-
kartlar, kızıl bayraklar, sloganlar ve zılgıtlar eş-
liğinde son kez evine götürüldü. Burada helalleşme ve kısa bir törenin ardından Küçük
Armutlu Meydanı'na yüründü.

Meydanda yapılan konuşmada Dilek Do-
ğan'ın evlerine giren polise "galoş giyerek eve
girin" demesi sırasından göğsünden vurulduğu

hatırlatıldı. "Dilek yoldaşımız başta olmak
üzere yitirdiğimiz tüm canlarımızın hesabını
soracağız. Dilek yoldaşımızı mücadelemizde
yaşatacağız" denildi. Sloganlar eşliğinde bir
kez daha saygı duruşunda bulunduktan sonra
'Bize Ölüm Yok' marşı söylenerek, Dilek Do-
ğan'ın naaşı yoldaşlarının omuzlarında memle-
keti Maraş'ta defnedilmek üzere araca taşındı
ve alkışlar, sloganlar ve zılgıtlar eşliğinde
Dilek Doğan uğurlandı.



İstanbul Aydın Üniversitesi'nde Dilek Doğan Ölümsüzdür!



Güney Afrika'da Öğrenciler Harçlar İçin Sokaktaydı



Güney Af-
rika Cumhuri-
yeti'nde
öğrenciler ya-
pılması planla-
nan harç
zamlarına karşı
kitlesel eylem-
lere başladı. İlk
önce Witwa-
tersrand Üni-
versitesi'nde
başlayan ey-
lemler süresince ders yapılmadı. Witwatersrand Üniversitesi'nde
harçlara %10,5 zam yapılması planlanırken, başka üniversitelerde
oranların çok daha yüksek olduğu belirtiliyor.

Öğrenciler, #FeesMustFall (Ücretler düşmeli) sloganıyla ey-
lemdeydiler. Zaman zaman polisle çatışmalar da yaşanırken 23 ög-
renci tutuklandı. Rhodes, Grahamstown, Fort Hare, Cape Town ve
Witwatersrand Üniversiteleri'nde protestolar bir haftadan fazla
sürdü.

BBC'ye konuşan UCT öğrenci temsilcisi Rori Moselli, üniver-
sitelerinin yalnızca ülkenin değil, Afrika kıtasının en pahalı üniver-
sitesi olduğunu ve her yıl yüzde 10-12 oranında zamlara maruz
kaldıklarını dile getiriyor. Moselli, bu oranın Güney Afrika'daki en-
flasyon oranının neredeyse 2 katı olduğunu belirtirken, yönetimi
daha önce defalarca uyarılarına rağmen kimsenin kendilerini dik-
kate almadığını da ekliyor.

Öğrenciler, 24 Ekim günü Güney Afrika Devlet Başkanı Jacob
Zuma'nın kararını Cape Town'da parlamento binasının önüne yürü-
yerek beklediler. Öğleden sonra yapılan açıklamada, Devlet Başkanı
Zuma'nın 2016 akademik yılı için harçların artışı geri çektiği duyur-
ruldu. Bu duyurunun ardından öğrenciler, başarılarını sokakta kut-
ladılar.

Yeni Öğrenim Yılında Yeni Yasaklar...

Geçtiğimiz ay itibariyle 2015-2016
eğitim öğretim yılı başladı. Ve yeni eğitim
yılında yeni yönetmelik de hayata geç-
erken öğrenciler pek çok yasak ve kurallara
karşı karşıya kalacak.

Öğrencileri yeni öğretim yılında en
fazla sıkıntıya sokacak kurallar ve yasak-
lar ise sosyal medyaya ilişkin. Bundan
sonra öğrenciler okulda çekilen görüntü-
leri, fotoğrafları sosyal medyada paylaşı-
mayacak çünkü paylaşımları halinde
kendilerini disiplin kurulu önünde bula-
caklar

Sosyal medya paylaşımlarında iftira
atan, sarkıntılık yapan, kışkırtmada bul-
unan veya bu tür mesajları yayanlar ise
uzaklaştırma veya atılmaya cezalandırılac-
ak.

Yeni öğretim yılının kuralları 1 Tem-
muz'da yayınlanan Resmî Gazete'yle yü-
rürülğe girmiş bulunuyor. Orta öğretim
kurumlarında geçerli olan dikkat çekici ve
esnek davranılan konu ise 'dindar nesil ye-
tiştirmek' isteyen iktidarın politikalarına
uygun olarak 5. sınıftan itibaren hafızlık
eğitimi almak isteyen öğrenciler için
devam zorunluluğunun aranmayışı. "Din-
dar nesil yetiştirmek" isteyen iktidar,
"Okuyup yazacak kadar öğren, bir de Ku-
ran'ı ezberle yeter. Daha fazla bilgi sahibi
olmak, araştırıp öğrenmek isteyenler bizim
işimize yaramaz. Bizim söylediklerimizi
uygula kafi" diyor adeta.

Öğrencileri sıkıntıya sokacak kural-
lardan birisi de öğretmenin bilgisi ve kont-

rolü dışında bili-
şim araçlarıyla
meşgul olmak. Ög-
retmenin bilgisi ve
kontrolü dışında
bilişim araçlarıyla
meşgul olan ög-
renciye disiplin ce-
zası verilebileceği
gibi okuldan uzak-
laştırma, okul de-
ğiştirme ve hatta
okuldan atılmaya
kadar varan ceza
verilebilecek.

Öğrencilerin
hoşuna gitmeye-
cek bir başka kural
ise devamsızlık süresinin 45 günden 30
güne inmiş olması. "Devamsızlık süresi
özürsüz 10, toplamda ise 30 günü aşan ög-
renciler ders puanı ne olursa olsun başarıs-
ız sayılacak." Raporlu olarak ise 60 gün
devamsızlık hakları var.

"Millî ve manevî değerlerin yanı sıra
genel ahlak ve adaba uygun olmayan, yan-
lış algı oluşturmaya elverişli tutum ve davranış-
larda bulunmak" da okuldan uzaklaştırma
nedeni olarak sayıldı.

Öğrencilerin sosyal medyadaki pay-
laşımlarında dikkat etmesini gerektiren bir
başka kural ise sosyal medya yoluyla; "bö-
lücü, yıkıcı, ahlak dışı ve şiddetli özendi-
ren sesli, sözlü, yazılı ve görüntülü
içerikler oluşturmak, bunları çoğaltmak,



yaymak ve ticaretini yapmak." Bu tür pay-
laşımlarda bulunan öğrenciler okuldan
atılma cezası ile cezalandırılacak ve atılan
öğrenci geri dönemeyecek...

Yani her an sosyal medyadaki payla-
şımalarındaki nedeniyle "bölücü", "yı-
kıcı" olmakla soruşturmaya uğrayabilir ve
kendinizi okulun dışında bulabilirsiniz.

Eski yönetmeliğe göre haftalık yapı-
lan nakiller artık aylık yapılacak. Okullar,
ayın son iş gününde velilerin bir ay bo-
yunca yaptığı nakil başvurularının listesini
yayımlayacak.

Sistemi sorgulayan ve başkaldıran ög-
renciler için bir de bunca kural, kaide ve
yasağa takılmadan okula devam edebil-
mek bir hayli zor olacak.. Tüm öğrencilere
yeni ders yılında başarılar...

"Kaybedersem yeniden başlarım, Batista kaybederse yok olup gider"

Fidel Castro



Katilleri Adana'da İstemiyoruz!

DÖB, DEV-GÜÇ, SYKP, SGDF, DGH Kaldıraç, Kolektif gençlik örgütleri ve DEV-ADS, KaplanpenChe taraftar grupları Adana'da eylem birliği yaparak, AKP'nin Adana'da yapacağı miting öncesi eylemler yaptı.



lemler yaptı.

Bu eylemlerle faşizmin, katillerin, hırsızların teşhiri yapıldı. 21 Ekim günü bir grup, Turgut Özal Bulvarını saat 15.40 gibi bir kaç dakika trafiğe kapatıp, ajitasyon yaparak aynı zamanda kuşlamalar yapıp, sloganlar attı ve eylemi bitirdi. İkinci grup ise saat 19.05 sıralarında Uğur Mumcu Meydanı'nda Mersin'den gelen tren saatine göre pankart açarak, ajitasyon, kuşlama ve sloganlar ile eylem yaptı. Bu eylemlikle beraber "#KatiliAdanadaİstemiyoruz" hashtagi ile tepkiyi büyütme çalışıyorlar.

İstanbul Üniversitesi'nde Özel Güvenlik Tacizi!

İstanbul Üniversitesi Beyazıt Kampüsü'nde geçen Eylül ayında iki hukuk fakültesi öğrencisi kadın, Emrullah Beyaz isimli özel güvenliğin tacizine uğradığını belirtmiş, özel güvenlik görevlisinin silahını göstererek, 'kimseye söylemeyin' şeklinde kendilerini tehdit ettiğini açıklamışlardı.

Özel güvenliğin, okula ve mahkemeye şikayet edilmesine rağmen, hem mahkeme tarafından serbest bırakılması hem de okuldaki işine geri dönmesi üzerine 21 Ekim günü okulda eylem yapıldı. Eylem çağrısını özel güvenliğin resmini duvarlara asarak yapan kadın öğrenciler, Beyazıt ana kapısı önünde "Teşhir Ediyoruz! Bu Okulda Özel Güvenlik Kadınları Taciz Ediyor" pankartıyla eylem gerçekleştirdi.

Yapılan açıklamada; "Bizim daha fazla tahammülümüz kalmadı, bizler bir Özge Gündoğan, bir Özgecan Aslan daha eksilemeyiz. Tacize, tecavüze, şiddete karşı hareket etmek için bir kere daha eksilmeyi bekleyemeyiz. Öz savunma araç ve mekanizmalarımızı işletmeye başlamak için daha fazla eksilmeyeceğiz, daha fazla beklemeyeceğiz!" denildi.

Silopi'de Bir Çocuk Daha Vuruldu!

23 Ekim günü, Şırnak'ın Silopi ilçesi Karşıyaka Mahallesi 710'uncu Sokak'ta sabah saatlerinde 16 yaşındaki M.D. isimli çocuk açılan ateş sonucu ağır yaralandı.

Dicle Haber Ajansı'nın (DİHA) haberine göre, mahalle sakinleri M.D.'nin 172. Zırhlı Tugay Komutanlığı'nda bulunan askeri lojmanların üzerinde konuşlanan askerler tarafından vurulduğu, olay yerine çağrılan ambulansın da engellendiği belirtildi.

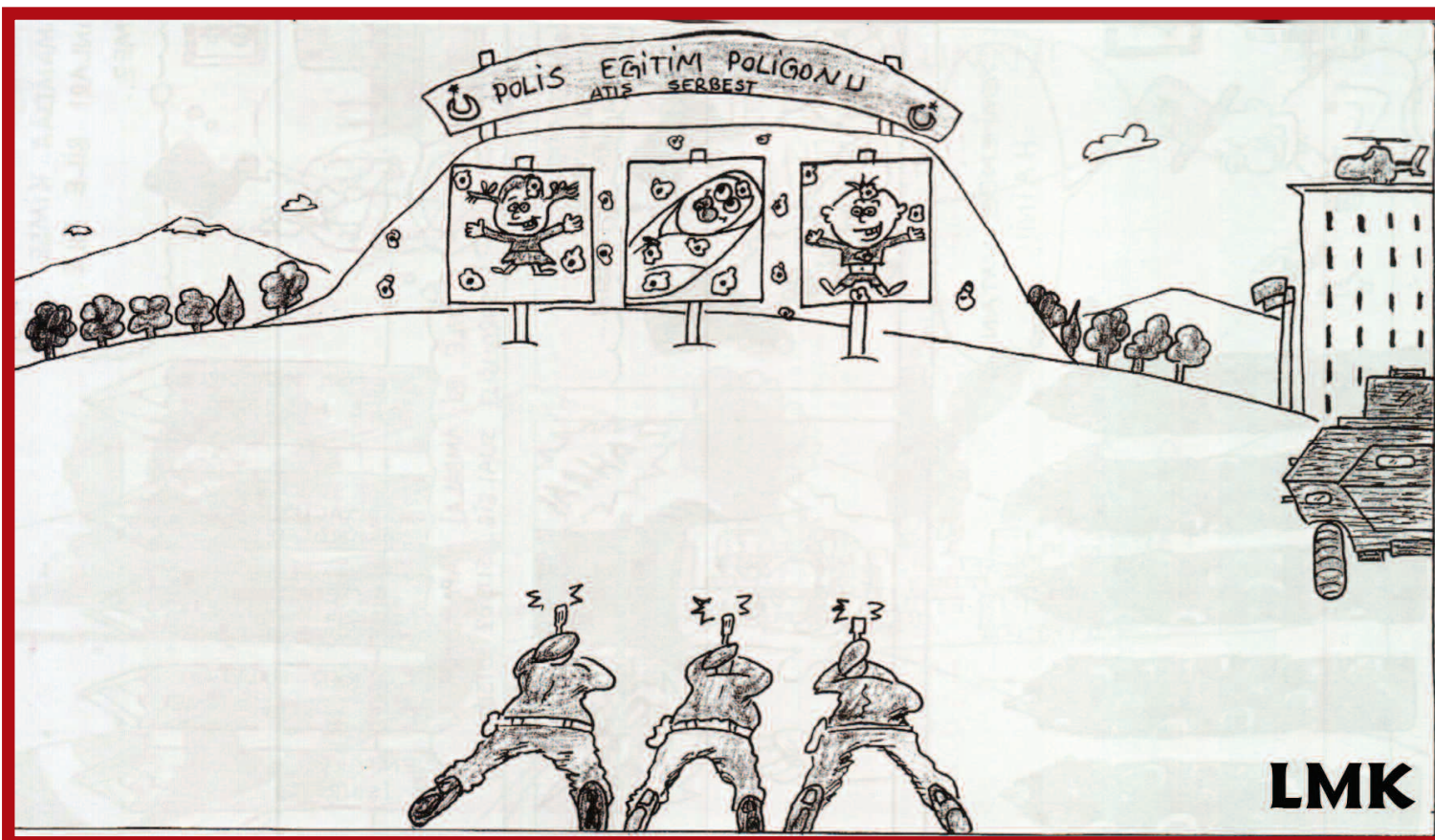
Haberde, ağır yaralı halde yerde yatan M.D.'nin yardımına gidenlere zırhlı araçlardan ateş açıldığı belirtildi.



M.D., yakınında bulunan evin duvarının yıkılmasıyla hastaneye götürüldüğü belirtildi.

Silopi Devlet Hastanesi'ne kaldırılan M.D., burada yapılan ilk müdahalenin ardından Diyarbakır Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne sevk edildi.

25 Ekim günü Antep/Devrimci Öğrenci Birliği'nin gerçekleştirdiği Gençlik Buluşması'ndan kareler...



MARX GERİ DÖNDÜ SIRA LENİN'DE

Gürsel Cihan

İlk defa Arjantin'de yayınlanan 4 bölümlük Marx Geri Döndü dizisi, bir heyecanla herkesin üstüne konuştuğu, birbirine "izledin mi?" diye sorduğu bir film haline geldi. Dizi üstüne tonla şey yazılabilir; Manifesto'yla tanışan genç bir işçi, hayalinde birahaneyle yanındakilere uzun monologlar atan Marx... Eleştiriler, dizi üzerine konuşulanlar bir yanda dursun; bir kaç senelik periyotlarla "Marx Geri Mi Döndü?", "Marx Haklıydı" vs. ile karşılaşmaya başladık.

Tarihin hiç bir döneminde "Platon Haklıydı", "Descartes Geri Mi Döndü?", "Hume'un Dönüşü" gibi şeylere rastlayamazsınız. Ama Marx, bugüne kadar hiç bir düşünürün yaşamadığını yaşıyor; aslında geri dönmüyor, çünkü Marksizm hiç bir zaman ölmedi.

Bir tesadüf değil; kapitalizmin egemenliğini hızla kurduğu ve ilerlediği 1800'lerin en berrak tahlillerini ortaya koyan, görünenin ardındaki sınıf çatışmalarını açığa çıkartan Marx'ın ta kendisiydi. Ekonomik krizin olağan hale geldiği bugünlerde, Marx'ın tekrar tekrar gündem olmasından başka ne olabilirdi ki zaten?

Kitlelerin, özellikle gençliğin bir arayışı olduğu açık; gözlerini mecburen Marksizm'e çevirdikleri de açık. Ancak, medyanın Marksist diye pazarladığı, kitapçılarda güncel marksizm adına konuşanların da birer karikatür olması, bu arayışın sonucunu hep çarpık bir şekilde veriyor. Elinizi nereye atsanız ya troçkistlerin kitaplarıyla karşılaşacaksınız ya da "68'in öğrenci liderlerinden" denerek, bugün burjuva medyanın bir köşesinde kendine yer kapmış aydınimsılarla.

Burjuvazinin bu arayışı boşa düşürme çabalarının ilki buysa, ikincisi de Lenin'in unutturulmaya çalışılmasıdır. Oysa Marksizm-Leninizm kopmaz bir bütündür. Marx üzerine okuyabilir, konuşabilirsiniz -elbette sadece teorik açıdan, eylem adamı olmasıyla değil- ancak Lenin, burjuvazinin kırmızı çizgisidir. Sovyetler üzerine yapılan tartışmalar bile sürekli olarak Stalin etrafında döner, elbette troçkizm burada burjuvaziye içeriden kan taşır, Lenin yoktur. Neden?

Marx'ın ekonomi üzerine tartışmalarını, diyalektik materyalizmi, burjuvazinin ifade özgürlüğü içerisinde; ama konu Lenin'e geldiğinde, orada partiyi tartışmaya başlarsanız, proletarya diktatörlüğünü tartışmaya başlarsınız, ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını tartışmaya başlarsınız, pusulanın kuzeyi göstermesinde ısrarıyla paralel, her daim devrimi gösteren bir adamı tartışmaya başlarsınız; ifade özgürlüğü orada biter. Marx, biraz kırılarak, geri dönebilir; ama Lenin'in dönüşü için yollar kapalıdır, adımı bile ağızımıza alamazsınız.

Bir şeyler yapmak istiyorsunuz, ancak ne yapacağınızı mı bilmiyorsunuz? Burjuvazinin gösterdiğinin tam tersini yapın; Marksizm'in kırılmasına, onun devrimci özünün unutulmasına izin vermeyin ve Lenin'e dönün. Lenin, gençliğe gidin çünkü onlar geleceğimizdir, diyordu; işçi sınıfına gidin, kapitalizmi yıkmaya yetenekli yegane sınıf o'dur, diyordu. O zaman, gençliğe ve işçi sınıfına Marksizm'i götürmek, Leninizm'i götürmek, onun devrimci özünü kitlelere taşımak da bizim görevimiz.

Ne yazık ki, Marksizm-Leninizm'in kaba kavranışı veya kavran(a)mayışı, burada da karşımıza çıkıyor. Marksizm adına konuşan o kadar çok ki, hangi marksizm?, sorusu kaçınılmaz oluyor. Oysa, marksizm adına iki doğru yoktur, marksizm bir tanedir; o bizim eylem kılavuzumuzdur.

Marx'ın da, Lenin'in de yaşamlarını okuyun, bir çok şeyle karşılaşacaksınız. Partinin kurulması da vardır, bölünmesi de, devrimin yükseliş zamanları da vardır, geri çekiliş zamanları da, sürgün de vardır, iktidar da.

Yaşam, bir akıştır. Bir tek karenin fotoğrafını çekip, o kare üzerinde konuşamazsınız. Örnek olsun; Lenin'in Boykota Karşı makalesini okuyup, Lenin boykota karşıydı, dersiniz; hala nerede söylediğini bulamadığımız "Sandıkları parçalayacak gücünüz yoksa, boykot bir hayaldir" sözünü seçim zamanlarında internette paylaşırsanız, Marksist-Leninist olamazsınız; ancak bir karikatür olursunuz.

Marksizm-Leninizm'i kavramak, akışı kavramaktır. Sadece bugün olduğu noktayı değil, onu bugüne getiren dününü, varacağı yarınını, yönelimlerini, eğilimlerini... Yoksa, siz "yaprak bile kırmılamıyor" derken, Gezi patlayıverir bir anda; "işte devrim!" derken, bir anda yanımızda kimseyi de bulamazsınız.

Akış, devrimcidir. Sadece Ankara Katliamı'ndan sonra her biri birer mitinge dönüşen cenazelere bakın; bir bombanın daha patlayabileceği ihtimaline rağmen katliam günü Taksim'de yürüyen o kitleye bakın; akışın devrimciliğini, öfkesini, gücünü göreceksiniz.

Akış devrimci ama, her akış gibi önüne çıkan engelleri kaldırabilecek dışarıdan bir ele ihtiyaç duyuyor. Pusulanın ısrarıyla ona hep devrimi gösterecek, Lenin'in isimsiz Bolşevikleri gibi gençlerine ihtiyaç duyuyor. İsrarcı, inatçı, gittiği her yere devrimi de götüren, küçük de olsa büyük de, attığı her adımı devrim için atacak gençliğe ihtiyaç duyuyor.

Devrim, kendisini isteyenler için açmış kollarını; ben buradayım, gelin ve alın, diye sesleniyor! Bu sese kulak verin! Hayaletle bir ruh, bir beden ve bir ses verin!

Güney Kürdistan'da Emekçiler Eylemde



Güney Kürdistan'da memur ve öğretmenler, maaşlarının ödenmemesi ya da geç ödenmesinden şikayetçiler ve Ekim'in başından beri eylem ve boykottalar. Öğretmenlerin maaşları 4 aydır ödenmiyor. Süleymaniye, Ha-

lepçe, Seyit Sadık, Pencewîn ve Hewraman kentlerinde yapılan eylemlere hükümet kurumlarında çalışan bazı memurlardan da katıldığı öğreniliyor.

Yetkililer öğretmenlere okullara dönün çağrısı yapsa da, öğretmenler ta-

lepleri yerine getirilmeden boykotu bırakmayacaklarını söylüyorlar.

Birçok öğretmenin çalıştığı okul evlerine uzak ve buna rağmen maaşlarının ödenmemesi ya da geç ödenmesi de öğretmenlere büyük sorunlar yaratıyor.

Ayrıca Seyit Sadık, Xurmal ve Halepçe'deki memurlar da maaşlarını almak için boykot eylemi gerçekleştirdi.

18 Ekim günü Baxê Giştî Parkı'nda bir araya gelen öğretmenler, taleplerinin tamamının karşılanmasını, aksi halde eylemlerini sürdürceklerini söylediler. Eyleme, Xurmal ilçesinden gelen öğretmenler ve Halepçe Avukatlar Sendikası Şubesi de destek verdi.



Süleymaniye, Halepçe ve Seyit Sadık, Pencewîn, Şarezûr ve Hewraman ilçelerinde de öğretmenler derslere girmediler, boykot gösterilerine devam etti.

Boykot eylemlerine Diyala bölgesinden Xaneqîn'deki öğretmenler de katıldı. 18 Ekim günü İlçe Eğitim Müdürlüğü önünde gelerek eyleme başladılar ve yürüyüş yaparak maaşlarının ödenmesini istediler. Eylemde konuşan öğretmenler, sorunlar çözülene kadar eylemlerine devam edeceklerini söyleyerek destek istediler. Öğretmenler, 3 aylık maaşlarını almadan okullara gidip

ders başı yapmayacaklarını söylüyorlar.

19 Ekim günü alanlara çıkarak, okulları boykot eylemlerine devam eden Germiyanlı öğretmenler, kendilerine baskı uygulayan yönetici ve yetkililerin isimlerini kamuoyuna açıklayacaklarını duyurdular.

Güney Kürdistan'da ekonomik ve siyasi krizi protesto eden memur ve öğretmenlere KDP güçleri tarafından yapılan saldırılarda şimdiye kadar biri çocuk 5 kişi yaşamını yitirmişti.



Soma Davası: Ya Göçük Altında Ya Açlıktan Ölüm!

Akhisar Ağır Ceza Mahkemesinde devam eden Soma maden kazası ceza davasının 4'üncü duruşması, 14-22 Ekim tarihleri arasında yapılarak ara karar verildi ve mahkeme 15 Aralık 2015 tarihine ertelenirken, tutuklu sanıkların tutukluluk hallerinin devamına karar verildi. Duruşmada işçilerin ifadelerini değiştirmeleri, işçiler ve aileler üzerindeki baskı ve tehditlerin varlığını, işçilerin madende yangın veya göçükte ölmekle, açlıktan ölmek arasında karar vermek zorunda oldukları bir kez daha gözler önüne serdi.

Soma'da Eynaz Maden ocağında 13 Mayıs 2014 tarihinde 301+? maden işçisinin yaşamını yitirmesine neden olan katliama ilişkin davanın 4. duruşması Manisa'nın Akhisar ilçesinde görüldü.

13 Ekim'de başlaması gereken Soma davası, Ankara Katliamını protesto ve yas nedeniyle 14 Ekim'de başladı. Davada 8'i tutuklu 46 sanık yargılanırken, bu duruşmada işçilerin ifadeleri dinlendi. İşçilerin ifadelerinin iddianamedekilerle çeliştiği görüldü. Pek çok işçinin gerek çekincelinden gerekse anlatımlarından maden ocağında çıkan kömürün işçi-



nin canından daha önce geldiği, en basit İSİG önlemlerinin dahi alınmadığını ortaya koydu. İşçilerin ifadelerini değiştirmeleri, ifadeler arasında farklılıklar görülmesi, işçilerin duruşmadaki tedirgin halleri, kimi işçilerin ise açık ifadeleri katliamdan kurtulan işçilerin ve ailelerinin baskı ve tehdit altında olduklarını gösterdi. Halen çalışmakta olan işçilerin anlatımları ise ocaktaki çalışma şartlarının hiç değişmeden devam etmekte olduğunu gösteriyor.

Soma İş Mahkemesi'nin İstanbul Teknik Üniversitesi'nden istemiş olduğu rapor mahkemeye sunuldu. 9 kişilik bilirkişi heyetinden 7'sinin imzası bulunan 8 Ekim tarihli raporda, Soma Kömür İşletmeleri A.Ş. yüzde 70, Türkiye Kömür İşletmeleri Kurumu yüzde 15, Maden İşletmeleri Genel Müdürlüğü yüzde 10, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı yüzde 5 oranında kusurlu bulundu.

Diğer 2. bilirkişinin ayrı olarak düzenlediği raporda, ise yine aynı kurumlar sorumlu bulunurken, kusur oranları Soma Kömür İşletmeleri A.Ş. için yüzde 50, Türkiye Kömür İşletmeleri Kurumu için yüzde 30, Maden İşletmeleri Genel Müdürlüğü yüzde 10, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı içinde yüzde 10 olarak belirtildi.

Davaya ilişkin bir başka gelişme ise CHP milletvekili Özgür Özel'in kamuoyuyla paylaştığı belgelerle ortaya çıktı. İşçilerin tazminatlarının 24 taksite bölündüğü ve bu taksitlerin ise hangi tarihten itibaren ödeneceğinin ise belirsiz olduğu yönündeki bilgi Soma'daki madencilerin yaşamındaki acı gerçeği ortaya koyuyor.

Santa Farma İşçilerinden İşgal Eylemi



Topkapı Ambarlarında ilaç firmalarının dağıtımını Nakliyat İş üyesi işçiler Santa Farma İlaç Sanayi'nin açtığı ihaleyi alan Tez Trans adlı şirketin almasından sonra işten çıkarılmıştı. İşlerine dönme mücadelesini direniş çadırı kurarak 50 gündür sürdürmekte olan işçiler, 21 Ekim günü Şişli Okmeydanı, Boru çičeği sokakta bulunan Santa Farma Genel Merkez binasını işgal etti.

İşgal eyleminin ardından Nakliyat İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu basın açıklaması yaparak işçilerin işten atılmasının hukuksuz olduğunu ve bir an önce işlerine iade edilmeleri gerektiğini belirtti.

İşçiler sorunları çözülünceye kadar işgal eylemini sürdürmekte kararlı olduklarını ifade ediyorlar.

SHÇEK'te İşçi Kıyımı

Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu'nda (SHÇEK) hukuksuz bir biçimde yıllardır "bakıcı anne" olarak çalışan 8 işçi, "devlet büyüklerine hakaret" ve "çocuklara zafer işareti yaptırmak" gibi iddialarla, Bahçelievler Yaşlı Bakımevi'nde çalışan bir işçi de "mobbing" sürecinin sonrasında 5 Ekim'de işten çıkarıldı. Kıdem tazminatları da ödenmeyen işçiler, Dev Sağlık İş ile birlikte Çağaloğlu'nda bulunan Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı İstanbul İl Müdürlüğü binası önünde düzenli eylem yapma kararı aldı. İşçiler 19 Ekim'den itibaren mesai saatleri içinde müdürlük önünde oturma eylemi yapmaya başladı. İşçiler kadrolaşmaya ve hukuksuz bir biçimde atıldıkları işlerinin başına geri dönmek için mücadele edeceklerini söylüyorlar.



Çağaloğlu bir zamanlar matbaaların, yayınevlerinin merkezi, turistlerin en çok gelip geçtiği caddelerin birinde işe dönme mücadelesi veren işçiler var. SHÇEK'te "Devlet büyüklerine hakaret", "çocuklara zafer işareti yaptırmak" gibi gerekçelerle işten çıkarılan işçiler Çağaloğlu'ndaki Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı İl Müdürlüğü önünde işlerine dönme mücadelesi veriyor.

Dev Sağlık İş Sendikası üyelerinin de bulunduğu 9 işçi geçtiğimiz günlerde İstanbul Valiliği ve Aile ve Sosyal Politikalar İl Müdürlüğü önünde bir basın açıklaması gerçekleştirerek SHÇEK'in suç işlediğini ve işçilerin bir

an önce işlerine iade edilmesini istedi. Göztepe Semiha Şakir Çocuk Esirgeme Kurumu'nda çalışan 8 işçi ile Bahçelievler Yaşlı Bakımevi'nde çalışan bir işçi gerekçe gösterilmeden yaşamdan kovulmuş durumdadır.

Ankara'da yaşanan katliam nedeniyle belki çok fazla ses getirmediler. Ama onlar emeklerine ve geleceklerine sahip çıkmaya kararlı ve dört işçi şu anda Çağaloğlu'ndaki ASPB İl Müdürlüğü önünde mücadeleyi sürdürüyorlar.

İşten atılma gerekçeniz nedir?

Hatun Çelik: Bize bir gerekçe göstermiş değiller. Mesai bitiminde artık sizinle çalışmayacağız yarın işe gelmeyin dediler. Söylediklerine göre devlet büyüklerine hakaret etmişiz, çocukları bir araya toplayıp zafer işareti yaptırmışız, bu tür bahaneler var. Söylentilerden oluşuyor tamamen. Yani bize şu tarihte şu yerde böyle bir cümle kullanmışsınız bile diyemiyorlar.

Ne kadar süredir çalışıyorsunuz kurumda ve göreviniz nedir?

Hatun Çelik: Şirket evrakında temizlik elemanı olarak gözüktüyor,

ama işe girdiğim 2003 tarihinden beri çocukların her türlü bakımı ve çalıştığımız kurumun temizlik işleri olmak üzere her şeyi yapıyoruz. Yani bir anneyi düşünün evinde nasıl her işi yapıyorsa biz de aynı şekilde çalışıyoruz. 13 yıllık çalışmamız bir anda yok sayıldı ve gördüğünüz gibi şu an sokaktayız.

Peki, söylentiler üzerine işten çıkarıldığınızı söylüyorsunuz asıl gerekçe nedir sizce?

Hatun Çelik: İyi niyetli düşünmeye çalışıyorum. Ama bu bile mümkün değil. Çünkü Sultan arkadaşım ve diğer arkadaşlarla bir araya gelemiyoruz, birbirimizi görmüyoruz bile. Buna rağmen biz birlikte devlet büyüklerine hakaret etmişiz. Çocukları bir araya toplayıp zafer işareti yaptırmışız. Elbette böyle gerekçeler olunca iyi niyetli olamıyoruz. Çünkü yeni alınan elemanlar var. Şimdi ayrımcılık gibi gelecek ama bu arkadaşlarımızın başları kapalı, düşünceleri farklı... Nasıl değerlendireyim sizce...

Sizin işten atılma gerekçeniz de aynı. Siz ne kadar süredir çalışıyorsunuz?

Sultan Sumaktaş: Ben de Hatun arkadaşımızla aynı zamanda işe başladım. 2003'ten beri ben de arkadaşım gibi çocuk bakımından temizliğe kadar her işi yaptım şimdiye kadar. Arkadaşım gündüz ben gece çalıştım. Ve her birimiz 22-26 çocuğa baktık, hem de her şeyiyle.. Yemeğini de yedirdik, her türlü bakımını yaptık, öğretmenlik yaptık ve işyerinin temizliğini de üstlendik. Ama şimdi yeni giren arkadaşlarımızın şikayetleri olduğunu öğreniyoruz.

"Onlar temizlik işçisi, iş bölümü tam yapılmıyor" diye.. Oysa yeni işe alınan arkadaşlar 3-4 kişi olmalarına rağmen bizim birimizin baktığı kadar çocuğa bakamıyor.

Sizin de işten atılma gerekçeniz aynı değil mi?

Sultan Sumaktaş: Aynı evet, bir de ben izinliydim. Evime telefon ettiler. Sizinle artık çalışmıyoruz işe gelmeyin diye. Arkadaşlar daha önce İl Müdürlüğü'ne başvurular görüşme için fakat muhatap bulamıyoruz. 13 senelik emeğimiz var ama bizimle görüşecek insan bulamıyoruz karşımızda. Hatun arkadaşımızın dediği gibi iyi niyetli olmamız mümkün değil. Yeni işe alınan arkadaşlar var. Bu güne kadar tek bir tutanak yok hakkımızda, tek bir uyarı almamışız. 6-7 aydır çalışıp, hakkımızda iki kez tutanak tutulmuş arkadaşlar iyi çalışan oldu ama biz bugün sokaktayız.

SHÇEK'de iktidarın kendi görüşündekilerin yerleştirilmeye çalışıldığını söyleyebilir miyiz? Daha önce SHÇEK'te özelleştirmeler ve kadro değişimlerine ilişkin açıklamalar da yer aldı basında..

Sultan Sumaktaş: Bir kadrolaşma olmadığını söylemek mümkün değil, şimdi bizi işten çıkarma bahanelerine bakıyoruz, son süreçte kadroya alınacak elemanlardan bahsediliyor, yeni elemanlar alınıyor. Giyimleriyle,

görüşleriyle AKP'ye yakın insanlar, 6-7 ay çalışıp iki kez haklarında tutanak tutuluyor, ama 13 yıldır çalışan bizler "devlet büyüklerine hakaret", "çocuklara zafer işareti yaptırmak" gibi söylentiler üzerine işten atılıyor. Bu noktada olumlu düşünmek zor. Siz olsanız nasıl düşünürsünüz? Biz bunu kabul etmiyoruz ve işlerimize geri dönmeye kadar mücadele edeceğiz.

Bahçelievler Yaşlı Bakımevinde çalışan Deniz Ay ise 10 yıllık bir işçi olarak "işe geç kalma" bahanesiyle işten çıkarılıyor. Uzun süre mobbing uygulanarak yıldırma çalıştıkları Ay, bir yıl boyunca farklı birimlere gönderilmiş ve son olarak da Gazi Mahallesi'ne sürülmüş. Büro işçisi olarak çalışmaktayken hastabakıcılık yapmaya zorlanmış. Sürgüne gönderilmiş. Gazi Mahallesi'ne ulaşımındaki güçlük bilindiği halde burada işbaşı yapmak zorunda bırakılan Deniz Ay için gerekçe ise "işe geç gelmesi" olarak bildirilmiş.

Dev Sağlık İş Sendikası üyesi işçiler bu haksızlığı kabul etmeyeceklerini belirterek Çağaloğlu'nda bulunan ASPB İl Müdürlüğü önünde mücadeleyi sürdürüyor ve emek dostlarının desteğini bekliyor.



SURİYE: DÜNYA DEVRİMİ İLE KARŞI DEVRİMİN ÇARPIŞMA ALANI

Taylan Işık

Bundan yaklaşık beş yıl önce, Suriye'nin güney illerinden, Ürdün sınırındaki Dera'da ayaklanma patlak verdiğinde dünyada pek çok devrimci/komünist hareket bu ayaklanmanın içeriği hakkında yanıldı.

Dünya emperyalist basınının da etkisiyle bu ayaklanma "Esad-Baas diktatörlüğüne karşı demokrasi ve özgürlük hareketi" olarak algılandı ve dolayısıyla devrimci/komünist güçlerin dahi desteğine mazhar oldu.

Çağımız, emperyalist-kapitalist sistemin çöküş ve kapitalizmden komünizme geçiş çağıdır. Bu çağımızın bu karakteri karşımıza dünyanın her yerinde işçi sınıfının, ezilen halkların, yoksulların burjuvaziye, kapitalizme karşı isyan ve ayaklanmaları biçiminde çıkıyor.

Kambersiz düğün olmazdı elbette. Dünyanın devrimci komünist hareketleri "demokrasi ve özgürlük" aşkına bu ayaklanmayı desteklerken Türkiye'deki "sol" hareketlerin büyük bir çoğunluğu da aynı yoldan gitti.

Oysa, ayaklanmayı örgütleyen güçlerin arkasında başta Türkiye olmak üzere emperyalist ülkelerle birlikte Ortadoğu'nun gerici/faşist devletlerinin olduğu gün gibi meydandaydı. İlk toplantıları İstanbul'da MİT'in, Türk hükümetinin bilgisi, onayı, teşviki ve her türlü desteği ile yapıyordu.

Olgu bu kadar açık iken karşı devrimci bir ayaklanmanın içeriğini kavramamak, bu konuda tarihi bir hataya düşmek; dinci/faşist olduğu açık seçik ortada olan bir ayaklanmayı destekleme noktasına düşmek ne ile açıklanır?

Bu soruya yanıt için iki noktaya işaret edebiliriz. Birincisi, çağımızın karakterini doğru anlayamamak, kavrayamamak; ikincisi bunun devamı olarak boğazına kadar burjuvaziye güven duygusuyla dolu olmak.

Çağımız, emperyalist-kapitalist sistemin çöküş ve kapitalizmden komünizme geçiş çağıdır. Bu çağımızın bu karakteri karşımıza dünyanın her yerinde işçi sınıfının, ezilen halkların, yoksulların burjuvaziye, kapitalizme

karşı isyan ve ayaklanmaları biçiminde çıkıyor.

ABD emperyalizmi ve onun başını çektiği NATO, 90'lı yılların sonunda, İkibinli yılların başında yüzyılımızın "ayaklanmalar yüzyılı" olacağını tespit etmişti. Elbette hazırlıklarını da bu tespite göre; yani ayaklanmaların, isyanların, devrimlerin bastırılmasına; çöküşün önlenmesi amacıyla uygun olarak yapmaya başladılar.

ABD emperyalizminin dünya halklarına karşı başlattığı savaşın ilk büyük adımı, 2001 11 Eylül provokasyonu oldu. Kendi yetiştirmesi El Kaide denen katiller sürüsüne kendi "İkiz Kuleler"ini yıktırarak bu adımı attı. Ardından bu katiller sürüsünü bahane ederek Afganistan'ı işgal etti. Karşısında devletler düzeyinde ciddi bir askeri güç görmeyince üç yıl sonra Saddam Hüseyin'i bahane ederek Irak'ı işgal etti.

Bu şekilde ABD emperyalizmi, fino köpeği gibi kullandığı İngiliz emperyalizmiyle birlikte hem dünya halkları hem de diğer emperyalist devletler karşısındaki konum ve durumunu güçlendiriyordu. Afganistan, özellikle eski Sovyet halklarının olası ayaklanmalarına karşı; Irak, Ortadoğu halklarının ayaklanmalarına ve İsrail'in güvenliği için bir üs konumuna getirilecekti.

Washington'daki hesabı, hiç beklemedikleri Tunus Halk Devrimi, ardından Mısır Halk Devrimi bozdu. Dünya devrimine karşı kurmaya çalıştıkları güvenlik duvarı hiç ummadıkları yerden delinmişti. Emekçi halkların bu devrimci dalgasına en zayıf halkayı işgal ederek bir baraj oluşturma planını devreye soktular. Libya işgal edildi ve dinci faşistlerin ellerine teslim edildi.

Dinci faşizmin komünizme ve dünya devrimine karşı bir koç başı olarak kullanılması daha önceden test edilmişti. Afganistan'ın demokratik hükümeti ve halk iktidarı dinci faşistlerin, İran'dan Pakistan'a, Suudi'lerden Türkiye'ye kadar dünyanın tüm gerici faşist devletlerinin işbirliği ile yıkılmıştı. Sovyetler Birliği "Yeşil Kuşak"la kuşatılarak komünizmin yayılmasının engellenmesi amaçlanmıştı.

Başta ABD olmak üzere, bütün emperyalistler aralarındaki çelişkileri ikinci plana atarak dünya devriminin bu yeni dalgası karşısında sözünü ettığımız eski deneyimden yararlanmak üzere yeni planlarını devreye soktular.

Planın özü son derece basit ve sa-

ABD emperyalizmi ve onun başını çektiği NATO, 90'lı yılların sonunda, İkibinli yılların başında yüzyılımızın "ayaklanmalar yüzyılı" olacağını tespit etmişti. Elbette hazırlıklarını da bu tespite göre; yani ayaklanmaların, isyanların, devrimlerin bastırılmasına; çöküşün önlenmesi amacıyla uygun olarak yapmaya başladılar.

deydi: Ortadoğu'da bir kaç ülkeyi dinci faşist iktidarların kucağına bırakmak. Ya da şöyle diyebiliriz: Dinci faşist iktidarlara Ortadoğu ve Afrika halklarını, devrim rüzgarının sert estiği toprakları kuşatmak.

Dinci faşizm ve dinci faşistler bu iş için biçilmiş kaftandı. Çünkü, pratikte de test edildiği gibi, dinci gericiğin, dinci faşizmin özü anti-komünizmdir. (90'lı ve iki binli yıllarda dinci gericilerle kol kola yürüyerek onlardan "demokrat" imal etmeye çalınan bizim ahmak solcularımızın bu nokta üzerinde düşümlerinde büyük yarar var.) Dolayısıyla, dünya devrimine ve emekçi halkların kurtuluş savaşlarına karşı kullanılmaya son derece uygun bir araçtı.

Dinci faşist iktidarlardan bir karşı devrim seddi oluşturma stratejisi ilk Libya'da devreye sokuldu. Libya hem Mısır ile Tunus arasında yer almasıyla bir kama görevi görecek hem de kolay yutulur bir lokmaydı. Kaddafi'den iktidarını dinci faşistlere terk edip gitmesi istendi. Fransa Cumhurbaşkanı Sarkozy'yi finanse eden, İtalyan Başbakanı Berlusconi'ye elini öptürecek kadar karanlık ilişkilerle sahip Kaddafi, beklenmedik bir direniş göstererek dayatılan planı reddetti. Hikayenin trajik sonunu hepimiz biliyoruz.

Sonraki hedef Suriye oldu. ABD ve diğer emperyalistler burjuva Esad'a iktidarını kısaca "İhvan" denilen Müslüman Kardeşler adındaki dinci faşistlere devrini istediler. İlişkileri ve konumu nedeniyle bu istek Esad'a Türkiye'nin dinci faşist iktidarı tarafından iletildi ve Türkiye'ye koçbaşı olma rolü yüklendi.

O zamana kadar, halkların dev-

rimci önderlik yoksunluğundan, tecrübesizliğinden yararlanarak emperyalistler ve işbirlikçi burjuvazi Tunus ve Mısır'da bir yolunu bularak dinci faşistleri iktidara taşıyabilmişlerdi. Devrimlerin meyvelerini dinci faşistler devşirdi.

Böylece Tunus, Libya ve Mısır'la oluşturulan dinci faşist iktidarlardan müteşekkil karşı devrim zinciri Suriye ile tamamlanacaktı. Suriye meselesinin özü budur. Suriye, Ortadoğu için temel önemdeydi. Hem karşı devrimci bir üs oluşturmak, hem İsrail'in güvenliğini sağlamak, Türkiye'de eli kulağında bir ayaklanmayı önlemek ve son olarak Rusya ve İran'ı kuşatmak için gerekiyordu.

Biliniyor. Esad ve Suriye devleti emperyalistlerin bu isteğini elinin tersiyle çevirdi. Ama zaten eşeğini her zaman sağlam kazığa bağlamaya alışmış emperyalistler ve bölgenin gerici/faşist devletleri ayaklanma ve gerici bir iç savaş çıkarma hazırlıklarına çoktan başlamışlardı. Henüz ayaklanmadan söz bile edilmemişken Türkiye "mülteci kampları" için hazırlıkları bitirmişti.

Tarihin ironisidir bu. Burjuva Esad, dünya karşı devriminin önündeki en büyük engel olarak dikildi. Emperyalistler, Ürdün'den Suudi Arabistan'a, İsrail'den Türkiye'ye kadar Ortadoğu'nun bütün gerici faşist devletleri, dünyanın her tarafından dinci faşist katil sürülerini toplayarak Suriye'nin üzerine sürdüler.

Katil sürülerinin emperyalistler ve özellikle de Türkiye tarafından akla gelebilecek her bakımdan nasıl desteklendikleri üzerinde durmaya gerek yok. Türkiye'den giden iki bin tır dolusu silah hikayesi her şeyi anlatmaya yeter.

Esad'tan sonra sıranın kendilerine geleceğinden zerre kadar şüphe duymayan ve bu şüphelerinden son derece haklı olan İran ve Rusya Suriye'nin arkasında kararlılıkla durdular.

Böylece, Suriye, Rusya ve İran karşı-devrim zincirinin Ortadoğu'ya kadar uzamasını engelleyen, bu zinciri Suriye durağında kıran güçler olarak karşımıza çıktılar. Bu da tarihin bir başka ironisi oldu. Şimdi bu üç devlet, bataklığa üşüşen sivri sinekler gibi, dünyanın her tarafından Suriye'ye getirilen dinci faşist katilleri hurilerle buluşmak üzere atalarının gökyüzündeki yerlerine topluca gönderiyorlar; yani is-

temlerine ve sınıfsal konumlarına karşı dünya devrimine hizmet ediyorlar.

Bu durumda komünistler nasıl bir yol izlemeli? Örneğin Suriyeli komünistler bu özgün koşullarda, silahlarını Esad'a karşı mı çevirmeliler? Soyut formlere göre değil, somut duruma göre konuşacak olursak, iktidarı ele geçirme durumundan çok uzak olan Suriyeli komünistler mevcut koşullarda silahlarını Suriye ordusuna karşı çevirirlerse, en çok Türkiye'nin dinci iktidarının -hadi daha somut konuşalım, R.T. Erdoğan'ın- teşekkür ve sevgisine mazhar olurlar. Öteki ülkelerin komünistleri enternasyonal dayanışma adına aynı şeyi yaparlarsa, aynı sonuçla karşılaşırılar yani karşı devrimle aynı mevziye girmiş olurlar.

Suriye'de ayaklanma başlar başlanmaz MİT'in/itin organizasyonu İstanbul'da toplanan Suriyeli dinci faşistlerin toplantısına katılan ahmak solcularımızın düştüğü durum budur.

Şöyle bir itiraz gelebilir: Burjuva Esad'ın bayrağı altında mı toplanmalıyız öyleyse! Hayır komünistler burjuvazinin bayrağı altında toplanmak zorunda değiller; toplanmamalıdır da. Ama kendi kanallarından, kendi çizgilerinde yürüyerek; işçi sınıfının bağımsız sınıf çıkarlarını ve programını koruyarak emperyalist planlara, dinci faşistlere karşı bir savaş verebilirler; vermeleri de. Silahlarını esas olarak Esad'a, Suriye ordusuna ve onunla birlikte dinci faşistlere karşı savaşan güçlere değil, dinci faşistlere çevirmeliler. Çünkü bu özgün koşullarda dünya devriminin yolunu açacak gelişme Esad'ın, Suriye ordusunun yıkılması değil ama dinci faşistlerin hezimetidir.

Yine de şunun altını çizmek gerekir: Savaş, bilinmeyen ve değişkeni çok olan bir konudur. Dolayısıyla çıkarların, safların, ittifakların değişmesi ihtimaline karşı komünistler her zaman uyanık olmak; bunun gereği olarak somut anın somut koşullarını sürekli tahsil etmek ve yürüttükleri yolu değerlendirmek durumundadırlar.

Burada temel ilke dünya devriminin çıkarlarıdır. Hiç bir formül ya da basma kalıp bu ilkeyi gözden kaçırmamızı gerektirmez ya da haklı çıkarmaz. Bu hem Suriye komünistleri hem de öteki tüm ülkelerin komünistlerinin nirengi noktası olarak ele almak zorunda kaldıkları bir ilkedir.

Dersim'de

3 TİKKO Gerillası Ölümsüzleşti

Dersim'in Ovacık ilçesi Mercan köyü Şahverdi mezarında 21 Ekim gecesi TC'nin başlattığı hava destekli operasyonda, askerle TKP/ML TİKKO gerillaları arasında yaşanan çatışmada, 3 gerilla hayatını kaybetti.

3 TİKKO gerillası, Elazığ Adli Tıp Kurumu'na getirildi ve kimlik tespiti yapıldı. Buna göre hayatını kaybeden gerillalar; Cengiz İzci (Ünal), Hakan Çakır (Yurdal) ve Özgüç Yalçın (Sefkan). Cenazeler, 24 Ekim itibarıyla hala ailelerine teslim edilmedi. Ailelerin Adli Tıp önünde beklemeye devam ediyor.

Ölümsüzleşen gerillalar için Ovacık'ta bir anma yürüyüşü yapılırken, Ankara ve İstanbul'da da çeşitli yerlere pankart asılarak selamlandılar.



Küba Devrimi "Başka Bir Dünya"



Son yıllarda Küba'da yaşanan gelişmeler ve Küba devrimi idi konu elbette.

Hukukçuların bu organizasyonunda Küba Uluslararası Dayanışma Komitesi Başkanı Graciela Ramirez, Javier Salado Villacín, Beatriz Santamaría ve Küba büyükelçisi Alberto Gonzales Casals'ın yanı sıra, Av. A.Metin Uracín, Av. Nizar Özkaya, Av. Aykut Ergil, Av. Elif Erdoğan, CHP milletvekili Mahmut Tanal da katılımcı idi.

Açılış konuşmalarının ardından Büyükelçi Alberto Gonzales Casals söz aldı. Küba'nın yaşadığı abluka sırasında yaşadığı sıkıntıları

Küba Uluslararası Dayanışma Komitesinden Javier Salado Villacín'in ardından, komite başkanı Graciela Ramirez ve Beatriz Santamaría söz aldı; Che'den, Küba ve Latin Amerika tarihinden, Guantanamo'dan, Fidel'e düzenlenen suikastlerden ve Küba beşlisinin serbest bırakılması sırasında Türkiye halklarının dayanışmasından bahsedildi.

ABD ile ilişkilerin yeniden kurulması dolayısıyla halkın emperyalist kültürden etkilenmelerinden hiç kaygı duymadıklarını söyleyen Kübalılar, aksine kendi eşitlikçi, paylaşımcı kültürlerinden emperyalist ülke halklarının etkileneceğini anlatmayı da ihmal etmediler.

Yaklaşık 2 saat süren söyleşide Nazım Hikmet'in Havana Duruşması şiiiri olmadan olmazdı. Söyleşi, soru cevapların ardından katılımcılara birer sertifika verilmesi ile sona erdi.

3 Ekim Cumartesi günü, İstanbul Barosu Dış İlişkiler Merkezi, Jose Marti Küba Dostluk Derneği birlikte "Küba Devrimi. Başka Bir Dünya" paneli düzenledi.

MARKSİZM VE HUKUK OKULU

SEMİNER ÇALIŞMASI
HUKUKA TARİHSEL MATERYALİZM AÇISINDAN BAKMAK
29 Ekim-31 Aralık 2015 tarihleri arası Cumartesi 10:00-15:00 Teplim 40 saatler.
Katılımcı sayısı 20 ile sınırlıdır.

ATÖLYE ÇALIŞMALARI

1. HUKUK VE EDEBİYAT ÇALIŞMASI - "KAFKANIN DAVA"SI VE CEZA DAVASININ ANATOMİSİ
29 Ekim-31 Aralık 2015 tarihleri arası hafta içi 18:30-20:30 saatleri arasında yapılacaktır. Katılımcı sayısı 10 ile sınırlıdır. Gün beşiminciler ile birlikte belirlenecektir. Devrimci Hukukçular Kolektifi tarafından organize edilecektir.

2. ADLİ TIP ÇALIŞMA ATÖLYESİ/DAVALARDAN ÖĞRENİYORUZ
2015 Aralık ayı içerisinde yapılacaktır. Tarihi saatlerden belirlenecektir. Atölye başkanı Adli Tıp Uzmanları Derneği

3. ETKİLİ KONUŞMA ATÖLYESİ
29 Ekim-31 Aralık 2015 tarihleri arası hafta içi 18:30-20:30 saatleri arasında yapılacaktır. Katılımcı sayısı 10 ile sınırlıdır. Gün beşiminciler ile birlikte belirlenecektir. Çalışma süresi 20 saatlerdir. Katılımcı sayısı 10 kişi ile sınırlıdır. Devrim Tiyatro Atölyesi tarafından yapılacaktır.

HANS LİTTEN PRATİK HUKUK ÇALIŞMA ATÖLYESİ

1. AVUKATLIK UYGULAMASI ÇALIŞMASI
Avukat yanında yapılacak klinik çalışmadır. Akademik yapıyla 10 haftasında öğrencilere 5 yıl adıkları bir ders konusundaki uygulamayı avukatlarla birlikte görme, dilekçe yazma (dava, cevap dilekçesi gibi...), dava açma (hevizme davası), dilekçe verme, duruşma ve diğer avukatlık uygulamalarına katkı etmeleridir. Katılımcı sayısı 30 kişidir. Çalışma 29 Ekim 2015 tarihinde başlanacaktır.

2. ALAN ÇALIŞMASI
Mahallelerde Ailelerin Korunması Kanunu ve ilgili hukuki sorunlar ve uygulamalar konusunda kadınlara, bilgilendirilmeleri speren çalışma katılımcı öğrencileri bu konuda telefon ve alt yapı eğitimi ile donatılması sonrası, bizzat alanda bilgilendirme çalışmaları yapılacaktır. Çalışma süresi 20 saat teker 5 saat da uygulanması üzere 25 saatlerdir. Katılımcı sayısı 10 kişidir. Çalışma 29 Ekim-31 Aralık 2015 tarihleri arasında yürütülecektir.

NOT: Çalışmalarda katılım sınırlı olup, 27 Ekim 2015 tarihine kadar öncelikle e-posta adresinden olmak üzere aşağıdaki iletişim adresleri aracılığıyla başvuru yapılması gerekmektedir.

İLETİŞİM
E-posta : marksizmhukukokulu@gmail.com
Tel : 0507 354 60 82 - Av. Erdoğan Akdoğan
Adres : Mansurelli Mah. 284/1 Sk. No:7/1
Beşiktaş/İZMİR

DEVİRİMCI HUKUKÇULAR KOLEKTİFİ
DEVİRİMCI ÖĞRENCİ BİRLİĞİ
KATILIMLILARLA

İzmir'de devrimci avukatlar, "Marksizm ve Hukuk Okulu" başlığı altında çalışma atölyeleri düzenliyorlar.

DEVİRİMİNİ ADIM ADIM ÖREN BİR HALK



Yeryüzünü adımlayan bir çığlık... Kanlı karlıklardan kopup gelen ve ilk çığlığı güneş rengine bürünen... Dicle suyunun sabırsızlığını, durulduğunu almış, sevdalarını ebedileştirmiş Mem ile Zin'i koynunda taşır hala... Cudi'nin sarp kayalıklarının enginliğini yüreğine alan kadınların ve dağ kokulu çocukların memleketi... Savaşarak serpilip büyüyen genç kızların, delikanlıların diyarı... Cizire Botan...

Nusaybin'in düz ve geniş topraklarını arkamızda bırakarak ilerliyoruz... İlk olarak, o heybetiyle Cudi Dağı selamlıyor bizi... Ve giderek yükseliyor yeryüzü, düzlükler tepeleşiyor... Yaklaşıyoruz... Dar sokakların açıldığı geniş bir caddeye yolculuğumuz zorunlu sebeplerle son buluyor... Malum hendekler... Cudi mahallesindeyiz.

Sokaklar insan sesleriyle dolu. Çocuk sesleriyle cıvı cıvı bir Cizre... Kadınlar evlerinin kapı önlerinde rengarenk kıyafetleriyle bekleyişler, bize zafer işaretleriyle "hoşgeldiniz" diyorlar... Konser için artık sayılı dakikalar...

Konser alanına doğru yürüyoruz... Her sokakta iki hendek karşımıza çıkıyor. Hendeklerin önlerinde ikişer gruplar halinde kadın-erkekli gençler nöbetteler. Gülümseyerek bizi de arayacaklarını söylüyorlar, "seve seve" diyoruz ve kısa bir aramadan geçerek ilerliyoruz.

Sahneye doğru yaklaştıkça kalabalık artıyor... Tüm Cizre sokaklara dökülmüş

gibi... Damların tepesinde, pencerelerde, evlerin balkonlarında... Nereye baksak hep bir çift göz... Sahneye varana kadar coşkuyla selamlıyor bizi o bakışlar... Koridor açarak geçiriyorlar bizi, sarı-kırmızı-yeşil renkleriyle analar kimimizin başını okşayarak... Küçük kollarıyla bizi sarmalamaya çalışıyor çocuklar... O minik eller zafer işaretini yapmaktan hiç yorulmuyor... Botan'ın acı yüklü



tarihini yüzünün derin çizgilerinde saklayan eller sırtımızı sıvazlıyor... Sanki tüm Cizre sevinç pınarlarını aktıyor göz bebeklerinden... Ve sahneye çıkıyoruz...

Sahnedeki bakıyoruz şimdi Cizre'ye... Bu manzara neler anlatmıyor ki insana? Acıların ağıt-



larla yoğrulduğu günleri yaşamak bir yandan, diğer yanı ise inadına geleceğe gülümsemek olan bir resim bu... Kanyla tarihini yazan bir başeğmezlik tarihi... Zalim Dehaqlara karşı serhıldanlaşan bir halk... Özgürlüğe, kendi yazgılarını ellerine almanın verdiği kararlılık ve umudu gözlerindeki pırıltıyla gösteren o büyük insanlık...

Gece ilerliyor Cizre'de... Az önce o görkemli etkinliğimiz sona erdi. Şimdiki rotamız yine sokaklar... Mahalleleri arşınlamaya koyulduk birlikte. Önce Cudi mahallesindeki hendekleri gezdik, oturduk mevzi başındaki gençlerle... Sonra Nur mahallesine geçtik. Gençlerden biri vardı, daha 18'inde bile değil... Ama savaş onları erden büyütmüş. Halkına karşı aldığı devrimci sorumluluğun verdiği olgunlukla yavaş ve yalın konuşuyor: "Bize terörist diyorlar. Ama buraya bakan hele (Evlerin delik deşik edilmiş duvarlarını işaret ediyor) Biz miyiz terörist? Yoksa bizi öldüren şu devlet mi? Anasınlar bizi herkes, bizim yaptığımız kendimizi savunmamızdır."

Her gittiğimiz mevzi, diğer evlerden gelenlerle daha da kalabalıklaşıyor. Sıcak çay getiriyorlar hemen önümüze. Çayları yudumlar, sohbetler de koyulaşiyor. Soruyoruz onlara bu süreç nasıl geçecek sizce? diye. Bize verdikleri cevap net: "Seçimlerin sonucu her ne olursa olsun, bizi ilgilendiren yanı bu değil."



Biz öz yönetimimizi oluşturmaya, sağlamlaştırmaya devam edeceğiz her ne pahasına olursa olsun." Evet anlatmak istedikleri şey, ölümle ödenen bedeldi aslında... Çünkü, ölümün soğukluğunu her dakika yaşıyorlar mevzilerde. Günler boyu süren çatışmalarda, sokağa çıkma yasaklı günlerde kaç can yitirildi? Analar çocuklarının ölü bedenlerini derin dondurucularda saklamak zorunda kalmadılar mı? Sokak ortasında infaz edilip, yerlerde sürüklenmediler mi genç bedenler? Sokağında top oynarken gülüşünden vurulmadı mı çocuklar?

Ama hayır! Artık Yeter! diyen sesler giderek daha da büyüyor, kenetleniyor birbirine. Onlar yüzünü güneşe dönüyorlar. Kürt halkı emin adımlarla ilerliyor. Ayağına gelen taşları birer birer kaldırmak, engibeli yolları zor da olsa aşarak... Yaşamlarını ölümle sınyarak özgürlük tohumlarını yeşertmeye devam ediyor...

Emeğe Ezgi

THKO'nun Kurucularından Gülay Ünüvar Sonsuzluğa Uğurlandı...

Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu (THKO) kurucuları ve tek kadın militanı Gülay Ünüvar, vasiyeti üzerine Karacaahmet Cemevi'nde mücadele arkadaşları tarafından düzenlenen törenle son 21 Ekim yolculuğuna uğurlandı.

Yakalandığı pankreas kanseri sonucu yaşamını yitiren Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu (THKO) kurucularından Gülay Ünüvar (Özdeş), İstanbul'da Karacaahmet Cemevi'nde yapılan törenle son yolculuğuna uğurlandı.

Törene, Ömer Kırıl, Sevim Belli, Nuran Ağırnaslı ve Halkların Demokratik Kongresi (HDK) Eş Genel Sözcüsü Ertuğrul Kürkçü ile Ünüvar'ın mücadele arkadaşları katıldı. Gülay Ünüvar'ın cenazesinin üzerine kızıl bayrak ile Halk Kurtuluş Ordusu (THKO) amblemi taşıyan pankart örtüldü.

Törende ilk olarak Gülay Ünüvar'ın gençlik yıllarından bu yana tanıyan ve çok yakın dostlukları bulunan Sevim Belli konuştu. Okul yıllarından itibaren tanıştıklarını ve Mihri Belli ile de yakın dostluk kurduğunu belirten Sevim Belli "Bizim için değerliydi" dedi.

Ünüvar'ın bir kitap yazmaya çalıştığını belirten Belli, kitabını tamamlayamadan gitmesinden büyük üzüntü duyduğunu ifade ederek Gençlerin O'nun yazdıklarını okuması gerekir. Gençler için çok iyi olacaktı. (...) Gülay

şerefi ile yaşadığı şerefi ile öldü. Dilerim herkes onun yaşadığı hayatı yaşar ve halkına yararlı olur" dedi.

Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde öğrenci iken Ünüvar ile tanıştıklarını söyleyen Ertuğrul Kürkçü, Ünüvar'ın örnek aldığı kişiler arasında olduğunu, yaşamını hep bir devrimci olarak sürdürdüğünü belirtti. Kürkçü, Ünüvar'ın kendi hayatını anlatmayacak kadar yalın ve sade bir insan olduğunu, asla övünmediğini belirterek, "O'nun mücadele hayatını bilmeyen çok kişi vardır" dedi Ünüvar hakkında sosyal medya dahil bir bilgiye rastlanmadığına dikkat çekti.

Ünüvar'ın Dünya Sosyal Forumu'nun önemli yöneticilerinden birisi olduğunu ve sekiz dil bildiğini ifade eden Kırıl, "Gelecek kuşaklara Gülay'ı anlatmalıyız. Gülay'ın ölümü bizi çok üzdü, yolunda yürümeye devam edeceğiz" dedi.

Tören Gülay Ünüvar için yapılan saygı duruşu ile sona erdi. Mücadele arkadaşlarının omzunda taşınan Ünüvar, Karacaahmet Mezarlığı'nda defnedildi.

68 kuşağının önemli isimlerinden olan THKO (Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu) kurucuları arasında bulunan Gülay Ünüvar yaklaşık 1 aydır pankreas kanseri teşhisi ile Marmara Üniversitesi Hastanesi'nde tedavi



görüyordu.

Gülay Ünüvar Ortadoğu Teknik Üniversitesi'ndeki öğrenime başlamasından itibaren SFK Sosyalist Fikir Kulübü) üyelerindendi ve aktif olarak çalışmalarında yer aldı.

SFK çalışmalarını sürdürürken Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu (THKO) kuruluş çalışmalarında aktif olarak yer alır. THKO'nun kuruluş kadroları olan Hüseyin İnan, Sinan Cemgil, Taylan Özgür, Alpaslan Özdoğan, Kadir Manga ile birlikte tüm çalışmalarda aktif olarak yer alır.

THKO'nun silahlı eğitim alacak kadrolarıyla birlikte o da Filistin'e giderek eğitim almak ister, Fakat Hüseyin

İnan, Türkiye ile irtibatın sağlanması ve çalışmaların koordinasyonunu yürütmesi için onun Ankara'da kalması gerektiğini belirtir.

Filistin'deki eğitimin ardından yurda dönen militanların Diyarbakır'da yakalanıp cezaevine girmeleri üzerine arkadaşlarının ihtiyaçlarının karşılamasını sağlamayı üstlenirken, diğer yandan THKO adını alacak olan 'Dağcılar' örgütlenmesinin cezaevi dışındaki çalışmalarında Yusuf Aslan ile birlikte çalışır.

Diyarbakır Cezaevi'ndeki tahliyelerin ardından ODTÜ 1. Yurdu 201-202 nolu odalarında sürdürülen THKO örgütlenme çalışmalarının yürütücülerindendir.

Nurhak ekibinin oluşturulmasından sonra İstanbul'a gelerek Cihan Alptekin önderliğindeki THKO İstanbul ekibinde yer alır. İstanbul'da bir süre çalışma yürüttükten sonra Ankara'ya döner ve İstanbul ekibinin yakalanmasının ardından Ankara'da örgütlenme çalışmalarını sürdürür.

Cihan Alptekin ve beraberindeki yoldaşlarının Maltepe Askeri Cezaevi'nden firar etmeleri ve Ankara'ya gelmelerinden sonra yakalanıncaya kadar Ankara'da onları yardım eder, saklanmalarını ve barınmalarını sağlar. Bu dönemde yaptığı bazı istihbari çalışmalarının raporlarını Cihan Alpte-

kin'e teslim eder. Cihan Alptekin'in Kızılder'e de kuşatıldıkları zaman bu belgeleri yakarak imha ettiği düşünülüyor.

Ankara Sıkıyönetim 1 Nolu Sıkıyönetim Mahkemesi'nde 2. THKO Davasında yargılanan Ünüvar, o zamanki Türk Ceza Kanunu'nun "Anayasa'yı Ortadan Kaldırma" maddesi olarak bilinen 146/3. Maddesinden 15 yıl ağır hapis cezası alır. 1402 Sayılı Af Yasası'nın Anayasa Mahkemesi'nin eşitlik ilkesi yorumuyla verdiği karar sonucu 1 Şubat 1975 tarihinde tahliye edilir.

Arkadaşlarının oluşturduğu Halkın Kurtuluşu Örgütlenmesi içinde yer almayarak Türkiye Devriminin Yolu (TDY) örgütlenmesine katılır.

TDY ismini, Mamak Askeri Cezaevi'nde yazılan ve Hüseyin İnan imzasını taşıyan Türkiye Devrimi'nin Yolu broşüründen almaktadır.

12 Eylül 1980 darbesinin ardından, 1981 yılında yurt dışına giden Ünüvar, İsveç'te siyasi mülteci olarak yaşamını sürdürmüştü ve 2014 yılında Türkiye'ye kesin dönüş yapmıştır.

Yurt dışında kaldığı süreçte aktif mücadele içinde yer alan, mülteciliğe ve yozlaşmaya karşı çalışmalar yürüten Ünüvar, Türkiye'ye dönmelerinin ardından, hastalığı izin verdiği ölçüde mücadeleni sürdürdü, çeşitli sosyal forumlarda çalışmalarına devam etti.

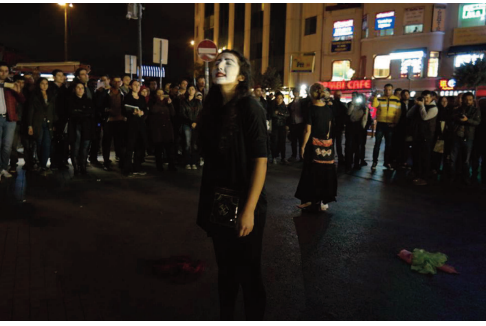
Taksim'de Korsan Tiyatro



Devinim Tiyatro Atölyesi oyuncular, Taksim Meydanı'nda bir sokak tiyatrosuyla Ankara katliamını protesto ederek "İsyan Et, Harekete Geç! Sessiz Kalma!" dedi.

16 Ekim akşamı Taksim'de "korsan" bir tiyatro oyunu sergileyen Devinim Tiyatrosu, anında bütün ilgiyi üzerine çekti ve çember oluşturan izleyiciler, polislin müdahalesini de olanaksız hale getirdiler.

Ellerindeki renkli kumaşlarla müzik eşliğinde Ankara'daki barış mitingine giden-



leri, farklı kimliklerden insanları canlandıran Devinim Tiyatro Atölyesi oyuncular, patlama sonrasında sağ kalanların ve yoldaşlarının, dostlarının acısını ve isyanını anlattı. Katliamdan sağ kalanların, o "an" a ait duygularını ve anlatımlarını şiirsel dille anlatan Devinim Tiyatrosu, herkesi o "an" a götürdü.

Üzerinde patlamada ölümsüzleşenlerin isimlerinin bulunduğu pankartı elleri üzerinde taşıyarak giden oyuncular, üzerine karanfiller bıraktılar. Bu esnada izleyenlere hayatını kaybedenlerin isimleri-



nin yazılı olduğu dövizleri dağıtırken "Sessiz kalma!", "Bağır, isyan et", "Sokağa çık", "Katliama sessiz kalma, sessiz kalırsan ortak olursun", "İsyan Et Harekete Geç" diyerek katliamlara karşı harekete geçme ve ölümsüzleşenlerin güzel bir dünya düşünüyüşünü gerçekleştirme çağrısı yaptılar.

Ve "yarım kalan halay"ı tamamladılar hep birlikte, "Bu Meydan Kanlı Meydan" diyerek. Ölümsüzleşenlerin isimleri yazılı dövizler ayağa kaldırıldı...

İzleyenlere hüznü ve öfkeli anlar yaşatan Devinim Tiyatro Oyuncuları alkışlar ve tebriklerle tiyatro-eylemlerini sona erdirdiler.

10.04: Sarıyer'de Ankara Anmasında



Sarıyer Emek ve Demokrasi Güçleri, Ankara'da barış ve demokrasi mitinginde patlayan bomba nedeniyle yaşamını yitirenleri anmak için Çelik Gülersoy Parkı'nda 25

Ekim günü bir etkinlik düzenledi. Etkinlikte parkta Ankara'da ölümsüzleşenlerin resimleri ve yaşamlarına ilişkin kısa yazıların yer aldığı panolar yerleştirildi.

Ankara'da ölümsüzleşenler anılırken, iş cinayetlerinde ve devletin diğer katliamlarda yaşamını yitirenler de unutulmadı. Suruç'ta Roboski'de bombalarla katledilenler, Silvan, Şırnak, Cizre katliamları ve Soma, Ermenek, Lice gibi iş cinayetlerinde yaşamını yitirenlerin fotoğrafları, yaşamlarına ilişkin kısa açıklamalar ve yaşanan olaya ilişkin bilgiler yer aldı.

Kimileri duvarları barış, özgürlük kardeşlik resimleri çizerek boyadı, kimileri, pankart hazırladı, kimileri kağıtlara sulu boya resimler yaptı. Parkta bulunan bir ağaca çeşitli dillerde yazılmış kumaşlar asılarak dilek ağacı haline getirildi.

Sarıyer Emek ve Demokrasi Güçleri etkinlikle aralıklarla Ankara'da barış mitinginde devletin katliamının, halkın barış ve demokrasi istemine bir saldırı olduğu ve Ankara'da ölümsüzleşenlerin yarım kalan düşlerinin gerçekleştirileceği dile getirildi.

Etkinlikte Soma, Ermenek, Kozlu gibi



maden ocaklarında yaşanan katliamlarda, diğer iş cinayetlerinde yaşamını yitirenler, Amed, Suruç ve Roboski katliamları, Silvan, Şırnak, Cizre başta olmak üzere devletin gerçekleştirdiği diğer katliamlarda yaşamını yitirenler ve tabii ki Gezi Ayaklanması'nda ölümsüzleşenler de unutulmadı.

Yaşamlarını yitirenlerin ortak özlemi olan demokratik, özgür bir dünyanın yaratılması için mücadelenin sürdürüleceği ifade edildi.

Etkinlikte Devinim Tiyatro Atölyesi oyuncular da Ankara Katliamı anısına hazırladıkları "OnSıfırDört" adlı oyunlarıyla yer aldı. Ankara Katliamı'nda insanların yaşadıkları duygu ve onların yarım kalan düşleri dile getirilirken, katliamlara sessiz kalınmaması, mücadelenin yükseltilmesi ve ölümsüzleşenlerin yarım kalan düşlerinin gerçekleştirilmesi için harekete geçme çağrısı yapılarak, etkinliğe katılanlarla birlikte halayla bitirildi.

Etkinlikte Suruç Aileleri İnsiyatifi'nden Süleyman Özkan, Amed, Suruç ve Ankara katliamlarının devletin halkların demokrasi ve barış özlemine saldırısı olduğu belirtilerek katliamlara karşı sessiz kalınmaması ve birlikte mücadele edilmesi çağrısında bulundu. Etkinlikte Ramazan Gezeroglu ise katliamlara karşı mücadeleyi seçmek gerektiğini anlatan bir şiir okudu.

Ardından sinevizyon gösterimi ve katliamlara karşı nasıl mücadele edileceği konusunda bir forum düzenlendi. Ve son olarak ölümsüzleşenler anısına saygı durumunda bulunularak sahilden dilek fenerleri uçuruldu.



rafından, Ağustos ayında kurumu Şehir Tiyatroları'ndan ihraç edilmiştir. Alınan bu karar tamamen siyasi ve 'taraf olmayan bertaraf olur' mantığı içinde alınmıştır.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi ve Danıştay kararlarına aykırı olan 'memuriyetten çıkarılma cezasının' iptali için bugün itibari ile idare mahkemesine başvurulmuş ve idari işlemin iptali talep edilmiştir.

...Hukukun hiçe sayıldığı, mesnetsiz iddialarla insanların hayatlarının karartıldığı, barışın olmadığı bir yerde kimseye huzur yoktur. Edip Cansever'in dediği gibi 'Gülmek bir halk gülüyorsa gülmektir.' denildi.

Açıklamaya Ayışığı Sanat Merkezi de destek verdi. Eylem basın açıklamasının ardından sona erdi.

Devinim Oyuncuları Ankara İçin "Ses" Çıkardı

Ankara'da 10 Ekim günü yaşanan katliam ses çıkarma eylemiyle protesto edildi. Devinim Tiyatro Atölyesi oyuncular da Ankara için ses çıkararak Beyoğlu sokaklarını dolaştı.

İstanbul başta olmak üzere bir çok şehirde 13 Ekim akşamı saat 21.00'de "Hayatı Durduruyoruz" denilerek Ankara İçin ses çıkarma eylemi yapıldı.

Saat 19.00'dan itibaren tencere, tava, düdük ve çeşitli aletlerle ses çıkararak Beyoğlu sokakları dolaşıldı ve saat 21.00'de herkesin bulunduğu yerde "Hayatı Durduruyoruz" eylemine Ankara için ses çıkararak destek vermesi çağrısı yapıldı.

"Hayatı Durduruyoruz", "Ankara İçin Ses Çıkar" eylemi için Devinim Tiyatro Atölyesi oyuncular da Beyoğlu sokaklarındaydı. Eylem çağrısı üzerine atölye çalışmasını sonlandıran oyuncular, Mis Sokaktaki kitleye katılarak sloganlara eşlik etti. Söyledikleri parçalar eşliğinde bir süre halay çeken oyuncular ve kitle gruplar halinde "Katil Devlet Hesap Verecek", "Ankara'yı Unutma Unutturma", "Ankara'nın Hesabı Sorulacak", "Hırsız Katil Erdoğan", "Hükümet İstifa İktidar Halka", "Erdoğan İstifa", "Katillerden Hesabı Emekçiler Soracak" sloganları atılarak Ankara katliamı protesto edildi.



Özgür Sanat Girişimi Katliamlara Karşı Taksim'de



Tiyatro, sinema, müzik, fotoğraf, resim ve daha pek çok sanat alanında faaliyet gösteren grup ve kişinin yer aldığı Özgür Sanat Girişimi, 24 Ekim saat 18.00'de Taksim Tüneli'nde bir araya gelerek Ankara Katliamı'nı protesto etti.

"Çığlığımızla, dansımızla, enstrümanlarımızla, tiyatro kostümlerimizle, zılgıtlarımızla, tencere-tavalarımızla, düdüklümüzle yürüyoruz! Katliamlara karşı ses çıkar diyoruz!" diyen sanatçılar, enstrümanlarıyla ses çıkararak "Katliam Var", "Katliama Sessiz Kalma" diyerek Galatasaray Meydanı'na yürüdü.

Ayışığı Sanat Merkezi, Devinim Tiyatro Atölyesi oyuncular ve Emeğe Ezgi Müzik Grubu'nun da yer aldığı eylemde yoğun yağışa rağmen Tünel'den Galatasaray Meydanı'na enstrümanlarla ses çıkararak ve katliamlar protesto edilerek yüründü. Yürüyüş sırasında pek çok kişi korteje katıldı.

Galatasaray Meydanı'nda Özgür Sanat Girişimi üyeleri, sağanak yağmura rağmen katılanlarla teşekkür ederek, son dönemde ardi adına yaşanan katliamlara dikkat çekmek ve sessiz kalmamak için bu yürüyüşü gerçekleştirdiklerini, sanatçılar olarak daha demokratik, eşit, farklı renklerden, kültürlerden, inançlardan insanların bir arada kardeşçe yaşadıkları bir dünya için çabaladıklarını ve bu yönde sanat çalışmalarını yapma çabasında olduklarını söylediler. MKM sanatçısı Serhat Kural basın açıklamasını okuyarak; "Bu akşam sanatçılar olarak Cizre'ye doğru yola çıkıyoruz. Cizre halkıyla umutlarımızı ve duygularımızı paylaşacağız" dedi.

Özgür Sanat Girişimi'nden sanatçılar ardi ardına sokağa çıkma yasakları ve katliamlar yaşayan Cizre halkıyla dayanışmak üzere Cizre'ye gideceklerini duyurarak eylemlerini sona erdirdiler.



Gülmek Bir Halk Gülüyorsa Gülmektir

Emgen sınıfın ve hükümetinin topluma ve sanatçıya dayattığı kültür-sanat politikalarına karşı tepki gösteren sanatçılar, aydınlar, tiyatro sanatçıları hükümet tarafından hedef alınmaya devam ediyor.

Geçtiğimiz haftalarda İstanbul Şehir Tiyatrolarından Levent Üzümcü'nün ihraç edildiğine hep birlikte tanık olduk. Yaşanan gelişmeler ve bu ihraca ilişkin hukuki süreci başlattıklarını bildirmeye üzere Levent Üzümcü, şehir tiyatrolarından dostlarıyla birlikte 9 Ekim günü basın açıklaması yaptı. Açıklamada:

"Hepinizin bildiği gibi, Şehir Tiyatro-

su'nun 20 yıllık oyuncusu ve İstanbul Şehir Tiyatrosu Sanatçıları Derneği İSTİSAN'ın başkanı Levent Üzümcü, Gezi eylemleri sırasındaki duruşu, 2013 yılında İstanbul'da gerçekleşen Sosyalist Enternasyonal'de yaptığı konuşma ve basına verdiği demeçler ile 'siyaset yaptığı' gerekçesiyle 'Bir daha memuriyete dönmek üzere' Büyükşehir Belediyesi Yüksek Disiplin Kurulu ta-



“KOBANE SAVAŞI KADIN İRADESİ VE MÜCADELESİDİR”

4 Ekim günü görüştüğümüz Rojava'daki Leninist savaşçılar, bizlere 17 yaşındaki genç bir YPJ'li kadın savaşçının yazmış olduğu bir mektubu iletiler. Savaşın orta yerinde, olanca doğallığı ve güzelliğiyle yazılmış bu mektubu okurlarımızla paylaşalım istedik.



“Kobane'nin ilk sürecinde ben daha katılmamıştım. Arkadaşların az cephanesi vardı ve savaş yoğunluğunda bu süreçte. Buna rağmen arkadaşlar büyük bir direniş gösterdiler. Arkadaşlar, ağır silahları olmamasına rağmen, ağır silahlara karşı savaştılar. Kazanılacağına dair bir inanç vardı arkadaşlarda. Arkadaşlar iradelerini zorlayarak kazandılar. Dünyanın karşısında duramadığı bir güce karşı YPG ve YPJ mücadele etti.

Ben eve gitme süreçlerinde katılım yaptım. Katılımımda Kobane'deki kadın direnişi etkili oldu. Katılımımda belirleyici olan, Kobane savaşı oldu. 3-4 günlük silah eğitiminden sonra cepheye geldim. Arkadaşların moralleri bana garip gelmişti. Yaşanan bütün olumsuzluklara rağmen arkadaşların moralleri yerindeydi. Arkadaşlar psikolojik savaşı kazanmıştı diyebilirim bu süreçte.

İlk geldiğimde üzgün bir noktada kaldım. Mevzilerde kadın arkadaşlar olmayınca arkadaşlar tedirgin oluyordu. Kadınların olduğu mevziler bırakılmadı, mücadele edildi. Arın Mirkan bunun en büyük örneği idi. Bu fedai eylemden sonra kadının gücü dünyaca tanındı. Ben geldiğimde kuzenim burada

şehit düşmüştü. Onun ruhunu burada yaşatmak istedim. Mevziler yaptık, çatışmalar oldu, sızmalar yaşandı bu süreçte. Buna rağmen özellikle kadın arkadaşların gülümsemeleri devam ediyordu. 50-100 metre uzağında düşmanın olduğunu bildiği halde moralleri bozulmadı. Nöbetlerde verilen emeklerin, yapılan en ufak bir şeyin ne kadar değerli olduğunu anladım bu savaşta.

Şarki cephesine geçtim sonra. Arkadaşlar yeni olduğum için beni sıcak savaşa sokmadılar. Yaşamsal olarak arkadaşları gözlemleme şansım oldu. Saldırıya nasıl gideceklerini öğrendim. Şehir savaşı bittikten sonra köy savaşları başladı. Ben o sıra yakından çatışmaları izledim. Arkadaşlar beni saldırılara almadılar. O süre içinde buna anlam veremedim fakat şu an yeni ve eğitimsiz arkadaşlara böyle davranmalarına anlam verebiliyorum.

Şehadetler arkadaşlara güç veriyordu. Savaşma isteğimiz artıyordu. Kaniya Kurdi hamlesi başladı, yine yoktum. 2 saat sonra telsizden zilgıt sesleri duyuldu. O an anladım ki, şehir özgülüşmüştü. Düşmanın tüm eşyaları, sıcak yemekleri hala duruyordu. Bu an benim için çok büyük bir anlam taşıdı. Resmen düşman arkasına bakmadan kaçmıştı.

Kadınlar bu süreçte çok büyük rol oynadı. Hatta Kible cephesinde sadece kadınlar vardı diyebiliriz. Düşman telsizden, burada savaşmak istemediğini söylemişti. Zilgıt sesinden korkuyorlardı, kadının zilgıt sesinden... Takviye olarak Kible'ye gittim, düzenlemeler oldu, köylere dağıldık. Hangi köye gitsen düşman bırakıp kaçıyor.

Bir arkadaş bu sırada bir eve gelmişti. Kapıyı açtığında çekmeli mayın vardı. Basıncından etkilenmişti, ama bir şey olmadı. 15 Şubat'ta Şehit Habur tepesine operasyon yapıldı. Beni götürmediler diye kızıştım. Elimden tutup dama çıkardılar beni. “Bak biz bu tepeyi alacağız ve sen burada göreceksin” dediler.

Sabah 04.00'te arkadaşlar geldi. Düşman yoğun saldırı yapmıştı ve o arkadaş şehit düşmüştü. 15 Şubat o yüzden benim için daha da kara bir gün oldu. Arkadaşların beni geride bırakması artık iyice sınırimi bozmaya başlamıştı. Tepe'ye 2. defa saldırı düzenledik.



Uçak vuracağı sırada arkadaşlardan sağlam bir yere geçmeleri istendi. 2 arkadaş bunun için gittikleri bir evde mayına basıp şehit düştüler. Çoğu arkadaş bir köyde şehit düştü. 3 gün içinde bir çok arkadaşın şehadet haberini aldım. Bu şehadetler anlam vermeye başladığımda bundan güç almaya başladım. Boyde Köyüne operasyon yaptık. Bu sefer ben de vardım. Arkadaşlar tekrar mayında yaralandı. Bir arkadaş Bakur'a yollandı yakalandıktan sonra Bakur'da şehit düştürüldü. Çatışmalarda hiç kayıp vermedik. Arkadaşlar bizi Sepet köyüne yolladı. Herkesten uzak bir noktayı bu. Takviye olarak gittik ama en ön cepheydik. Gece uyumazdık çünkü etrafımız düşman tarafından çevriliydi. Mevzilerimizi güçlendirdik, her şeye rağmen arkadaşlar çok moralliydi. Çok yağmur yağdığı bir gün bir eve girdik ve benim üzerine duvar yıkıldı. Ondan sonra arkadaşlar beni oradan aldılar. O noktada çok sıkıntı çektik diyebilirim. Günlerce sadece küçük reçellerden yedik. Ama oradaki yoldaşlığı ben hiç bir şeye değişmem. Çünkü çektiğim fiziki zorluklar, küçük şeylerle giderilebilir durumdaydı. ÖSO'cu arkadaşlar bir saldırı düzenlediler. ÖSO arka tarafıydı. Düşman saldırısına onlar cepheyi bıraktılar. Arkadaşlar çemberde kaldılar. Ama kayıpsız bir geri çekilme yaşandı. Sonra Berxbotanê köyüne operasyona gittik. Ağır bir çatışma oldu. 4 Nisan'da arkadaşlar bir arkadaş şehit verdiler. Arkadaşlar aşağı indiler onu getirmek için. O süreci bekledim. Çünkü ilk defa bir yoldaşımı cansız görecektim. Gözlerim doldu, ama hiç bir şey yapamadım. Çok değer verdiğim bir arkadaş şehit düşmüştü. 4 arkadaşım omuzunda geldi, onu son görüşümdü. Arkadaş saldırıya gitmeden önce, “şahadet güzel insanların hakkıdır. Biz daha o güzel insanlardan olamadık” demişti. Ama gece arkadaş gerçekten çok güzeldi. Cansız bedenine baktım, gerçekten artık o güzel insanlar-

dan olmuştu. Çadırda merasimler başlandı. Yeni düzenlemeler olmuştu. Sepet'te yine yoğun çatışma olmuştu. Düşman o gün gelen arkadaşlar diğer gelen arkadaşları çıkarmaya çalıştılar. Bir arkadaş şehit düştü. Diğer arkadaşlar ona yetişemedi. Cenazesi düşmanın eline geçti. Şehit düşmeden önce, “ben, bizi burada bırakıp giden ihanetçileri asla unutmuyacağım” demişti. Aç kaldığımda, üşüdüğümde, gerçekten arkadaşların desteğiyle dimdik ayakta kalabiliyordum.

Sepet'ten sonra büyük bir operasyon yapıldı. Bir arkadaşlar yaralı bir şekilde bir eve sığınıyor. Elinde bombası ile beklerken arkadaşlar onu buldu, tedaviye gönderildi. Biz Süluk hamlesine hazırlanıyorduk ki, tam gideceğimiz gece düşman Berxbotanê köyüne saldırdı. Tam bir katliam yaptı. Küçükük



çocukları katletti. Sabah saat 05.00 gibi bizim noktadan arkadaşlar gittiler. Bulduğumuz nokta çembere alınmıştı. Biz 2 kişi kalmıştık noktada. Etrafımızda yoğun çatışmalar oldu. Arkadaşlar hem bulduğumuz yerden hem de köyden düşmanı çıkardılar. Ama katliam bizim için çok kötü olmuştu. Bizim için sıkıntılı bir dönemdi. Bu dönemde Avrupa'dan gelen doktorlar katledildi. Arkadaşlar mücadele edip düşmanı çıkardılar. Biz Boyde'de bir noktadaydık. Cepheden uzaktık. Ben uyumuştum. Bir arkadaş beni uyandırdı, “kalk geldiler” diye. O noktada 5 kişiydik. Etrafımız çembere alındı. Saat 13.00'ten 18.00'e kadar çatıştık. 16.00'da takviye olan arkadaşlar geldi. Cephanemiz azalınca çatışmayı bıraktık arkadaşlar cephane getirene kadar. Cephane gelince operasyona başladık. O dönemler aramızda bir ajan vardı. Bir arkadaşın şehit düştüğünü söyledi bize. Ben inanmadım. Bir arkadaşla beraber gidip baktık, yaralıydı. Yarasını sardık. Ajan olan kişiden yar-

dım istedim. Duvarın dibinde oturup ağlıyordum. Yoğun çatışma olduğu için ben çıkaramadım. Gidip arkadaşlardan yardım istedim. Arkadaşlarla çıkardık. Genel operasyonlara devam ettik. Önümüzdeki evlerde konumlanmışlardı. 7 kişiydiler. Aralarında 14 yaşında bir çocuk vardı. Evi çembere aldık ve düşman imha oldu. Cenazeleri ve bir arabaları imha ettik. Bir oda dolusu cephane çıkardık düşmanın üzerinden. Ama yaralı olan arkadaş şehit düşmüştü.

Bu dönemde yine saldırı oldu. Yoğun bir saldırdı. Arkadaşlar çemberde kaldı. Cephane bitti, Yaralı arkadaşlara ulaşamadı. Yaralı arkadaş cihazda veda konuşması yaptı. Devrimci saygılarını iletti. Herkes şehit düşmüştü, o tek kalmıştı. Tüm bombaları toplayıp düşman gelince feda eylemi yaptı. Bundan sonra düşman stratejik noktaları bıraktı. Bizim için büyük bir hamleydi. Halkı buradan çıkardı. Çünkü burasının düşmandan temizlenmesi, mayınların imha edilmesi lazım. Burası Arap toprağı ama nerede DAİŞ varsa biz oradayız diyoruz. DAİŞ Türkiye ile bağlantılı bir örgüt. Tel Abyad onların geçiş yeri. Biz burayı alınca düşmana gelen destek azaldı. Hatta Amed ve Suruç'taki patlamalar bu yüzden oldu. Düşmanın arkasında yer alan devletler, İran, Amerika ve Türkiye'dir, her ne kadar şu an bize yardım ediyor görünseler de. Dünyanın karşısında duramadığı bu güce karşı YPG-YPJ direndi. Kobane savaşında kadınlar kendini ispatladı. Tüm dünya, kadınları, kadın gücünü gördü. Kobane savaşı, kadın iradesi ve mücadelesini somut olarak ortaya koydu. Tüm insanlığın birleştiği bir yer oldu Kobane ve Kobane'de insanlık savaşı verildi. İnsanlık Kobane'de başarı elde etmiş oldu.

Dilovan”



* Fotoğraflar temsilidir

Brezilya'dan Kobane'de Röportaj



Leninist Parti Rojava Güçleri, twitter hesaplarında, Brezilya'dan TvGlobo muhabirlerinin cephelerine gelerek, kendileri ve YPG, YPJ savaşçılarıyla röportaj yaptığını duyurdu.

Leninist savaşçılar, “Partimizin tarihini, Rojava savaşında yer alma gerekçemizi, Türkiye ve Kürdistan gündemine dair soruları yanıtladık. Ve TvGlobo aracılığıyla komutanımız Che Guevara'nın yiğit Latin Amerika halkına devrimci selamlarımızı gönderdik” dedi.

TEL ABYAD ÖZERKLİĞİNİ İLAN ETTİ

Girê Spî (Tel Abyad) kentinde 21 Ekim'de düzenlenen geniş katılımlı bir toplantıyla 'Demokratik Özerk Yönetimi' ilan edildi.

Kapsamlı konuşmalar ve değerlendirmeler ardından ilan edilen demokratik Özerklik yönetiminin Eşbaşkanlığına Mensür Selûm ve Leyla Mustafa'nın seçildiği toplantıda 9 çalışma komitesi de kurularak üyeleri belirlendi. Girê Spî Rûsipiler Meclisi'nin 113 üyesi var.

Meclis, özerklik ilanından sonra sonuç bildirgesini açıkladı. Buna göre;

1- Suriye halkı yaşanan derin krize son verme Suriye halkının kendi eliyle yaşamını yeniden düzenlemeye ısrarlı olup Suriye'nin içişlerine dış müdahaleleri red etmektedir.

2- Suriye halkı demokrasi ilkeleri ve değerlerine, tüm halkların yer alacağı, ortak ve onurlu bir yaşam süreceği ve herkesin haklarının güvence altına alındığı, hakların kardeşliği prensibine saygılı bir ülkeye inanmaktadır.

3- Girê Spî şehri tüm halkların özgür, onurlu ve

eşit ortak yaşadığı, demokratik düşünce ve aydınlanmanın merkezine ve modele dönüşerek ırkçı-şovenist düşüncelerden kurtulmayı hedeflemektedir.

4- Girê Spî Rûsipiler Meclisi, demokratik özerklik yönetimine inanan ve bu temelde Arap, Kürt, Ermeni ve Türkmen halklarının özgür ve onurlu yaşamını teminat altına alan bir Suriye şehri olmak için çalışacaktır.

5- Girê Spî Rûsipiler Meclisi, demokratik özerklik yönetim sistemini ve Girê Spî'nin ayrı bir kanton olarak değil, idari olarak Kobani kantonuna bağlılığını kabul etmektedir.

6- Girê Spî Rûsipiler Meclisi, Demokratik Özerklik Meclisi prensipleri temelinde eşbaşkanlarını belirlemiş ve çalışmalarında demokratik özerklik yönetimi ölçü ve değerlerini esas almalarını istemiştir.

7- Girê Spî Rûsipiler Meclisi, halk temsilcilerine ve aktif olarak yaşamın her alanında öncülük destek olup rolü oynayabilecek kadınlara şehrin yönetiminde (mecliste) geniş yer vermiştir.

